

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

VAN

28-03-2000

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

DU

28-03-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 28 maart 2000

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT
COM 160

Interpellatie van de heer Yves Leterme tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de belangenstelling van de regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid" (nr. 324)

sprekers : **Yves Leterme, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid

Moties

Interpellatie van de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de illegale activiteiten van een kabinetsmedewerker van staatssecretaris Boutmans via internet" (nr. 243)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking)

sprekers : **Francis Van den Eynde, Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

Moties

Schorsing

Interpellatie van de heer Yves Leterme tot de eerste minister over "de aanstelling van experts" (nr. 316)

sprekers : **Yves Leterme, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Moties

Samengevoegde interpellaties van :

- mevrouw Frieda Brepoels tot de eerste minister over "de beslissing van de Ministerraad van 2 maart 2000 rond een grootschalige imagocampagne voor België" (nr. 298)

- de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "het voornemen van de regering een campagne te starten om het imago van België op te krikken" (nr. 325)

sprekers : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Francis Van den Eynde, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Moties

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de eerste minister over "het statuut van de kabinetsarchieven" (nr. 1379)

sprekers : **Simonne Creyf, Guy Verhofstadt**, eerste minister

Sommaire

Mardi 28 mars 2000

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE
COM 160

Interpellation de M. Yves Leterme à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'amplification du rôle du commissaire du gouvernement à la politique des grandes villes" (n° 324)

orateurs : **Yves Leterme, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de l'Emploi

Motions

Interpellation de M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "les activités illégales, via l'Internet, d'un collaborateur du cabinet de M. Boutmans, secrétaire d'Etat" (n° 243)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Coopération au développement)

orateurs : **Francis Van den Eynde, Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement

Motions

Suspension

Interpellation de M. Yves Leterme au premier ministre sur "la désignation d'experts" (n° 316)

orateurs : **Yves Leterme, Guy Verhofstadt**, premier ministre

Motions

Interpellations jointes de :

- Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "la décision du Conseil des ministres du 2 mars 2000 de lancer une campagne de grande envergure visant à promouvoir l'image de la Belgique" (n° 298)

- M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "l'intention du gouvernement de lancer une campagne en vue d'améliorer l'image de la Belgique" (n° 325)

orateurs : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Francis Van den Eynde, Guy Verhofstadt**, premier ministre

Motions

Question orale de Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "le statut des archives de cabinet" (n° 1379)

orateurs : **Simonne Creyf, Guy Verhofstadt**, premier ministre

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 28 MARS 2000

De vergadering wordt geopend om 14.05 uur door de heer **Paul Tant**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.05 heures par M. **Paul Tant**, président.

Interpellatie van de heer Yves Leterme tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "de belangenname van de regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid" (nr. 324)

Interpellation de M. Yves Leterme à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "l'amplification du rôle du commissaire du gouvernement à la politique des grandes villes" (n° 324)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wij hebben het nog maar eens over het politieke en persoonlijke lot van collega Charles Picqué die zoals u weet de opdracht gekregen heeft als regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid te functioneren. In die hoedanigheid is hij toegevoegd aan de vice-eerste minister. Daarom interpelleren wij de vice-eerste minister over de toch wel netelige positie waarin de heer Picqué zich bevindt.

Vanuit de CVP-fractie hebben wij van bij de aanvang - dus men kan ons niet verwijten veertig jaar lang andere dingen te hebben gezegd - duidelijk gezegd dat er een constitutioneel en institutioneel probleem bestaat wat de figuur van de heer Picqué betreft. Wij hebben daarover reeds de degens gekruist. Wij gaan voort met ons verzet en hopen ooit gelijk te krijgen. Dat zal in het licht der geschiedenis bekeken moeten worden, gezien de halsstarrige volharding van de regering om deze figuur te verdedigen.

Wat ons vandaag bezig houdt, is het feit dat uit de gebiedsomschrijving van de aangekondigde maatregelen inzake het grootstedenbeleid - waarvoor de heer Picqué commissaris werd door het benoemingsbesluit

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE
ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSdag 28 MAART 2000

van 22 juli 1999 en binnen de regering een welbepaalde coördinerende bevoegdheid heeft - blijkt dat de eraan gekoppelde betoelagingsmiddelen - ongeveer 1,5 miljard frank in de begroting 2000 - betrekking kunnen hebben op het grondgebied van vijf entiteiten. Het gaat om vier steden : Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi, plus wat we gemeenzaam de negentien Brusselse gemeenten noemen die deel uitmaken van het Hoofdstedelijk Gewest.

Uiteraard treedt de heer Picqué hier in diverse hoedanigheden op. Ik zal geen vergezochte beelden gebruiken, maar hij leidt vele levens. Hij is regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid en daarnaast is hij volksvertegenwoordiger en hij kan door de onverenigbaarheid van deze functies geen bezoldiging ontvangen voor zijn job als regeringscommissaris. Wij houden angstvallig in het oog dat daar geen slechte dingen gebeuren. Tot nu toe is dat niet het geval geweest. De heer Picqué is in zijn derde politieke hoedanigheid ook burgemeester van de Brusselse gemeente Sint-Gillis, die luidens de beleidsintenties en ook blijkens de werking van het regeringscommissariaat voor het grootstedenbeleid, zeer duidelijk de mogelijke begunstigde is van initiatieven - zelfs van eventuele toelagen lastens de rijksbegroting - en investeringen in projecten die voortspruiten uit het grootstedenbeleid. De heer Picqué is dus enerzijds burgemeester van Sint-Gillis, maar anderzijds is hij ook betrokken bij het voorbereiden, adviseren, misschien zelfs het bemiddelen in en het doen uitvoeren van maatregelen die specifiek zijn gemeente kunnen begunstigen.

De bedoeling is een aantal gebieden af te bakenen, ook in Brussel, en daar in samenspraak met het Gewest en de gemeentebesturen een beleid te voeren. De heer Picqué treedt daar op in zijn dubbele hoedanigheid als burgemeester van een mogelijk begunstigde gemeente en als regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid. Wat ons betreft, en hoewel voor een aantal excellenties blijkbaar een nieuw tijdperk lijkt aangebroken, is het evident dat deze cumulatie van een verkozen mandaat

Yves Leterme

als parlementslid en burgemeester met dat van regeringscommissaris noodzakelijkerwijze aanleiding moet geven tot nefaste zaken als belangenenneming en afwen- ding van overheidsmiddelen.

Bovendien wordt het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van andere eventueel begunstigde gemeenten geschonden, een belangrijk motief om zich tot de Raad van State te wenden om bijvoorbeeld de vernietiging te verkrijgen van een aantal administratieve beslissingen. Hier kan dit gelijkheidsbeginsel ingeroepen worden om deze cumu- laties aan te klagen.

Mevrouw de minister, hoewel de heer Picqué aan uw politieke functie is toegevoegd blijkt hij het grootsteden- beleid in de realiteit vrij autonoom te bepalen, inclusief de mogelijke bespreking met betrekking tot de eventuele kredieten lastens de Rijksbegroting. Ik heb hier tal van aanwijzingen. Zij zullen desgevallend op het gepaste moment door mensen die zich eventueel zullen wenden tot de Raad van State, kunnen worden ingeroepen. Mijnheer de voorzitter, collega's, het zou ons te ver leiden om ze allemaal op te sommen. Ik zal mij beperken tot een voorbeeld. Het persbericht over een beslissing van de Ministerraad van 24 februari inzake het voorontwerp van wet over de verdeling van de middelen in het kader van het grootstedenbeleid begint met de woorden "Op voor- stel van de regeringscommissaris voor het grootstedelijk beleid". Dit is een bewijs uit onverdachte bron dat de heer Picqué minstens voorkennis heeft en gebruik maakt van de cumulatie van zijn functies als burgemeester en regeringscommissaris. In dat communiqué lezen wij dat de Ministerraad op 24 februari, op voorstel van regerings- commissaris Picqué, een voorontwerp van wet goed- keurde dat de voorwaarden vastlegt waarmee de ge- meenten en verenigingen kunnen genieten van bepaalde financiële bijstand van de Staat in het kader van het grootstedenbeleid. Daarnaast biedt het voorontwerp de mogelijkheid om met de gemeenten contracten te sluiten om maatregelen te financieren in een aantal crisiswijken. Een interministerieel comité zal toezien op de goede uitvoering van de contracten. Het zal uiteraard moeten blijken hoe dit comité zal functioneren, maar het zou weer een stap verder zijn mocht blijken dat de heer Picqué in dit interministerieel overleg een actieve rol speelt. Het extreme zou zijn dat het dossier van bijvoorbeeld een project in de gemeente Sint-Gillis wordt voorgelegd aan het interministerieel comité, dat de verantwoordelijken van de federale overheid, van het Brussels Hoofdstede- lijk Gewest en van het gemeentebestuur verenigt, en de heer Picqué de rol wordt toebedeeld mee te oordelen of voorstellen te formuleren over projecten die op zijn eigen gemeente betrekking hebben.

De belangenenneming die wij hier aanklagen - en die volgens ons een zeer belangrijk argument kan zijn om latere beslissingen in het kader van het grootsteden-

beleid aan te vechten - blijkt ook uit een vrij recent interview waarin de heer Picqué verklaart dat zijn eerste opdracht bestaat in "het beheer van het fonds voor de grote steden, anderhalf miljard groot en bestemd voor Brussel, Antwerpen, Gent, Charleroi en Luik". Hij zegt zelf dat de steden van het Brussels Hoofdstedelijk Ge- west, dus inclusief zijn gemeente - naar zijn oordeel veronderstel ik, want in de toelichting bij de uitgaven- begroting vinden wij het niet met zoveel woorden terug - recht zouden hebben op ongeveer een half miljard frank steun op jaarbasis. In de Brusselse Hoofdstedelijke Raad is, in antwoord op een mondelinge vraag, trouwens een opsomming gegeven van een aantal gemeenten waar men zeer dicht stond bij het uitwerken van een aantal concrete projecten die voor subsidiëring in aanmerking zouden komen. Het ging over de gemeenten Anderlecht, Brussel, Molenbeek, Schaarbeek, Sint-Joost-ten-Node en Sint-Gillis, de gemeente waarvan de heer Picqué burgemeester is.

Ik kom nu tot mijn vragen. Ten eerste, op basis van welke criteria zullen de middelen uit het fonds voor de grote steden worden toegewezen ? Zijn dat louter mechani- sche, objectieve criteria, waarbij geen enkele beoorde- ling wordt verwacht van bijvoorbeeld de regeringscom- missaris voor het grootstedenbeleid ?

Waarop zijn deze criteria gebaseerd ? De criteria die worden gehanteerd inzake het grootstedenbeleid werden op voorstel van de regeringscommissaris voorgelegd aan de Ministerraad. Maar waarop steunen die criteria ? Werden hieromtrent nog adviezen geformuleerd of wer- den de criteria vastgelegd onder de verantwoordelijkheid van de regeringscommissaris en van de kabinets- medewerkers die hem omringen ?

Welke middelen afkomstig uit het Fonds voor grote steden werden reeds toegekend aan Sint-Gillis en welke zijn ervoor bestemd ? Wellicht zult u hierop ontkennend antwoorden, mevrouw de minister, maar mocht u toch verwijzen naar een aantal toebedelingen, voor welke initiatieven zullen deze dan worden aangewend ?

Wie zal de federale regering feitelijk, alsook op juridisch vlak, vertegenwoordigen in het interministerieel comité dat zal toezien op de goede naleving van de contracten gesloten ter uitvoering van de wet ? Zal de heer Picqué hierbij al dan niet worden betrokken ?

Hoe garandeert de regering dat de heer Picqué in zijn hoedanigheid van regeringscommissaris van het grootstedenbeleid, geen oordelen of voorstellen moet formuleren, adviezen moet verstrekken of mede beslissen inzake aangelegenheden die rechtstreeks ver- band houden met de gemeente Sint-Gillis. Bij uitbreiding is dezelfde vraag trouwens van toepassing op alle be- slissingen. Immers, als men spreekt een gelimiteerd bedrag van anderhalf miljard vooropstelt, dan is het

Yves Leterme

duidelijk dat wanneer de heer Picqué een advies verstrekt of voorstellen formuleert omtrent een deel van dat bedrag, dit steeds ten nadele van een andere gemeente zal zijn. Dat betekent dat elke andere gemeente er belang bij heeft de desbetreffende beslissingen aan te vechten door middel van een administratief beroep.

Hoe zult u kunnen voorkomen dat de heer Picqué zijn voorkennis als regeringscommissaris zal aanwenden in het voordeel van zijn gemeente Sint-Gillis ? Immers, op 8 oktober vinden de gemeenteraadsverkiezingen plaats en voor de heer Picqué zou de verleiding groot kunnen zijn om zijn gemeente te bevoordelen.

Ten slotte, mevrouw de minister, heb ik nog de retorische vraag welke maatregelen de regering zal nemen om een einde te stellen aan de dubbelzinnige en wat ons betreft manifest ongrondwettelijke toestand, waarbij een regeringscommissaris politiek en bestuurlijk is betrokken bij de toewijzing van middelen aan zijn gemeente ?

Minister **Laurette Onkelinx** : Mijnheer de voorzitter, collega's, beslissingen betreffende de toekenning van financiële middelen aan de gemeenten in het kader van het grootstedenbeleid worden genomen door de Ministerraad, waarvan de regeringscommissaris geen lid is.

Terzake is er geen sprake van onverenigbaarheid tussen de parlementaire functie, ook al gaat deze gepaard met een bijzondere opdracht van de regering, en het burgemeesterschap.

Voor de verdeling van de financiële middelen werd besloten voor 2000 het totaal bedrag tussen de vijf grote steden van het land te verdelen. Dit wordt verantwoord door het feit dat de acute problemen die in deze vijf grote steden worden aangetroffen, niet meer moeten worden aangetoond. Hierdoor verkozen wij het eerste jaar als lanceerperiode te beschouwen en wij beroepen ons op onze ervaring om de actie gedurende de volgende jaren uit te breiden.

De regeringscommissaris denkt onder meer aan andere steden die met bepaalde problemen moeten afrekenen, zoals Mechelen en La Louvière

Voor de verdeling van dit jaar wordt er geen rekening gehouden met de bevolking van de grote steden en met de omvang van de ingediende projecten.

Wat Brussel betreft, worden financiële middelen toegekend aan Anderlecht, Sint-Jans-Molenbeek, Schaarbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-ten-Node en Vorst, alsook aan de stad Brussel. Deze zeven gemeenten zijn gelegen in de zone die in aanmerking komt voor de Europese bijstand in het kader van doelstelling II.

Deze zone werd vastgesteld door de Brusselse hoofdstedelijke regering na een omstandige studie van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Men maakte hiervoor gebruik van tientallen statistische indicatoren om de meest vervallen stadswijken aan te wijzen.

Om te bepalen welk bedrag elk van de zeven gemeenten zal ontvangen, werd besloten het totale bedrag aan Brussel toe te kennen in verhouding tot het aantal inwoners van iedere gemeente dat in de zone van doelstelling II woont. Het gaat ook hier om een eenvoudig en objectief criterium.

Zoals ik reeds heb gezegd, geeft de regering de voorkeur aan een contractuele procedure met de plaatselijke besturen. Zij moeten projecten indienen, waarvan de inhoud zal dienen als basis voor de overeenkomsten. Het is wenselijk de geformuleerde aanvragen van de gemeenten in te schatten, aangezien de fondsen op grond hiervan worden toegekend. Daarom kunnen we op dit ogenblik de verdeling van de enveloppe nog niet bekendmaken. Tijdens de verschillende contacten met de gemeenten werd wel een indicatieve marge vooropgesteld. Dit stelt hen in staat realistische projecten op te bouwen. De raming steunde op een eenvoudig criterium, dat van de bevolking.

De gemeente Sint-Gillis - zij was niet de enige - heeft een project ingediend dat verscheidene initiatieven omvat, waarvoor zij de cofinanciering door de Federale Staat wenst in het kader van het grootstedenbeleid.

Enkele initiatieven van de gemeente Sint-Gillis waren bijvoorbeeld de tewerkstelling van stadsstewards en netheidspersoneel en het plaatsen van bewakingscamera's als preventie.

De eerste projecten worden op dit ogenblik bestudeerd door een interministerieel comité, samengesteld uit de minister van Werkgelegenheid, de minister van Maatschappelijke Integratie, de minister van Vervoer, de minister van Binnenlandse Zaken en de minister belast met het toezicht op de Regie der Gebouwen. Dit interministerieel comité zal de ontwerpovereenkomsten ter goedkeuring aan de Ministerraad voorleggen. Tot nog toe werd geen enkel van de deze projecten goedgekeurd door de regering.

Vooraleer de overeenkomsten gesloten worden, dienen nog verscheidene fasen te worden afgehandeld. Eens de diensten van de regeringscommissaris de aanvragen van de gemeenten hebben gesorteerd en geklasseerd, dient het interministerieel comité samen te komen om de projecten te onderzoeken. Na de analyse ervan worden de ontwerpovereenkomsten voorgelegd aan de Ministerraad.

Laurette Onkelinx

De overeenkomsten zullen een hoofdstuk bevatten dat betrekking heeft op de vaststelling van de nagestreefde doelstellingen. Hierdoor kan het interministerieel comité later de doeltreffendheid van onze methode beoordelen.

Deze evaluatie zal nuttig zijn voor de regering om later overeenkomsten te verlengen of om nieuwe overeenkomsten met andere steden en gemeenten te sluiten.

Monsieur le président, chers collègues, comme vous pouvez le constater, nous avons cette obsession d'objectiver les critères d'aide et le choix des conventions au profit des villes et des communes. Sachez que notre action en cette matière se trouve être bien évidemment guidée par les besoins des citoyens.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mevrouw de minister, eerst en vooral is het informatief interessant om te vernemen dat men na de verklaringen van de regeringscommissaris zelf denkt aan andere gemeenten. U hebt een Vlaamse en een Waalse gemeente genoemd. Dit verdient uiteraard verder onderzoek in de komende weken en maanden. We moeten nagaan wat nu precies de bedoeling is. U had het immers in het meervoud over andere steden en gemeenten. Ik neem daar nota van.

Mevrouw de minister, het is belangrijk te weten dat het helemaal niet nodig is dat men zelf formeel een beslissing neemt om te kunnen spreken van belangenname. Het volstaat dat men invloed uitoefent, als advies of dossiervoorbereiding, op een beslissing die de betrokkene uiteindelijk in een andere hoedanigheid tot voordeel strekt. Het is duidelijk dat de beslissingen die onder meer de gemeente Sint-Gillis tot voordeel zullen strekken mee worden geïnitieerd door het regeringscommissariaat voor het grootstedenbeleid. U hebt dat niet ontkend. Als dat niet het geval zou zijn, zou u zich overigens kunnen afvragen waarom dit vehikel gecreëerd werd. Dit komt deels neer op zelfbediening. Juist die zelfbediening willen wij aanklagen. Dit bewijst a fortiori dat wij gelijk hadden en hebben als wij stellen dat dit geen zindelijke of correcte toestand is met betrekking tot de werking van onze instellingen. Ik voorspel u dat het niet uitgesloten is dat gemeentebesturen, die moeten vaststellen dat andere gemeenten geld krijgen terwijl zij voor even valabele projecten niets krijgen, zich hierop zullen baseren om een aantal beslissingen aan te vechten. Ik heb goed genoteerd welke vorm deze beslissingen zullen aannemen en ik stel vast dat ze onder meer via de Ministerraad zullen gaan.

Collega's, ik dien dan ook een motie in. Deze motie is niet polemissch bedoeld, wij willen de regering er alleen voor behoeden een vergissing te begaan. Met betrekking tot de heer Picqué heb ik de regering reeds een keer voor een vergissing kunnen behoeden. Toen de begroting werd goedgekeurd, zou een beraadslaging van de Ministerraad geregulariseerd worden via het ontwerp van

bijblad begroting 1999 volgens hetwelk een wedde van 2,9 miljoen frank werd uitgetrokken voor de heer Picqué. Omwille van de grondwettelijke problemen kon de heer Picqué echter geen wedde ontvangen. Deze vergissing werd rechtgezet door het unaniem goedkeuren van het amendement dat ik hierover had ingediend. U kunt de annalen terzake raadplegen. Het siert de regering trouwens dat zij deze fout heeft erkend toen ik hierover een mondelinge vraag stelde. Ik denk dat u nu opnieuw een fout begaat.

Het grootstedenbeleid is volgens ons echt nodig en het moet in nauwe samenspraak met de Gewesten en de gemeentebesturen, die ter zake de eerste verantwoordelijkheid dragen, worden gevoerd. Wij betwisten niet dat een grootstedenbeleid van belang is, maar wij willen de regering behoeden voor een aantal vergissingen. Daarom dienen wij deze motie in.

Ten eerste dringen wij aan op objectieve criteria. Ten tweede vragen wij dat er een strikte controle komt. Wij zullen trouwens proberen om ons op dit gebied verdienstelijk te maken met de middelen die ons ter beschikking staan, bijvoorbeeld het Rekenhof. Ten derde willen wij alle nodige maatregelen laten nemen om te vermijden dat delen van het grootstedenbeleid zouden kapseizen omdat zou blijken dat de heer Picqué op basis van voorkennis en belangenname een aantal beslissingen die zijn gemeente tot voordeel strekken mee zou adviseren, initiëren of zelfs beoordelen. Gelet op de beperktheid van de budgettaire enveloppe zouden dergelijke beslissingen onrechtstreeks ten nadele van andere gemeenten zijn. Tot slot vragen wij in deze motie om ons tegen 1 mei in kennis te stellen van de maatregelen die de regering terzake zal nemen.

Mme **Laurette Onkelinx**, ministre : Monsieur le président, je rappelle à l'honorable membre que, dans le cadre de l'Objectif 2, la commune de Saint-Gilles a été classée dans le premier groupe des communes bruxelloises les plus défavorisées.

M. Leterme n'a pas dit le contraire mais je tenais à le faire remarquer en conclusion de cette interpellation. Cette commune répond très largement à l'ensemble des critères qui déterminent le partage des moyens au profit des grandes villes.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mevrouw de minister, u hebt geen ongelijk; ik wil u enkel zeggen dat ik u een lijst kan voorleggen van 30 tot 40 Belgische gemeenten die in het kader van het Europees structuurbeleid voldoen aan de criteria voor een zone 2 en die als dusdanig door de Europese Unie werden erkend.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

voorzitter

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Yves Leterme en Paul Tant en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Yves Leterme

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, verzoekt de regering :

- dat de financiële bijstand waarvan gemeenten en verenigingen in het kader van het grootstedenbeleid kunnen genieten op basis van objectieve criteria wordt toegekend;

- dat een strikte controle wordt georganiseerd op de bestemming van de financiële bijstand inzake het grootstedenbeleid;

- alle nodige maatregelen te nemen opdat de heer Picqué in zijn hoedanigheid van regeringscommissaris voor het grootstedenbeleid niet zelf kan oordelen, adviseren of beslissen over aangelegenheden die rechtstreeks met de gemeente Sint-Gillis waarvan volksvertegenwoordiger Picqué burgemeester is, te maken hebben;

- de Kamer voor 1 mei 2000 in kennis te stellen van de bovenvermelde maatregelen."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Yves Leterme et Paul Tant et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Yves Leterme

et la réponse de la vice-première ministre et ministre de l'Emploi, invite le gouvernement à :

- accorder l'aide financière dont peuvent bénéficier les communes et les villes dans le cadre de la politique des grandes villes sur la base de critères objectifs;

- organiser un contrôle rigoureux de l'affectation de l'aide financière en matière de politique des grandes villes;

- prendre toutes les mesures qui s'imposent pour que M. Picqué ne puisse pas, en sa qualité de commissaire du gouvernement à la politique des grandes villes, lui-même porter de jugement, conseiller ou prendre des décisions dans des matières liées directement à la commune de Saint-Gilles dont le député Picqué est le bourgmestre;

- communiquer les mesures précitées à la Chambre avant le 1er mai 2000."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Tony Smets, François-Xavier de Donnée en André Frédéric en mevrouw Kristien Grauwels.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Tony Smets, François-Xavier de Donnée et André Frédéric et Mme Kristien Grauwels.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Interpellatie van de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de illegale activiteiten van een kabinetsmedewerker van staatssecretaris Boutmans via internet" (nr. 243)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking)

Interpellation de M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "les activités illégales, via l'Internet, d'un collaborateur du cabinet de M. Boutmans, secrétaire d'Etat" (n° 243)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Coopération au développement)

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik zou u de vergetelheid zeker niet kwalijk hebben genomen. Bovendien had de commissie-secretaris mij laten verwittigen, waarvoor mijn dank.

Mijnheer de staatssecretaris, deze interpellatie ligt reeds lang in de oven. Door omstandigheden werd ze enkele keren uitgesteld. Ik zal dit uitstel niet alleen u kwalijk nemen want de fout ligt net zo goed bij mij.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik heb daarvoor trouwens schriftelijk mijn excuses aangeboden. Bovendien wens ik eraan toe te voegen dat ik voor de deur stond en dat ik een Noorse collega moest ontvangen.

De **voorzitter** : Mag ik u trouwens wijzen op het feit dat geduld een christelijke deugd is die ik probeer te beoefenen. Eerlijkheidshalve moet ik daaraan toevoegen dat het vaak bij proberen blijft.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, als ik de kranten mag geloven heeft de staatssecretaris de laatste tijd ook veel geduld getoond.

Mijnheer de staatssecretaris, ik ben al een hele tijd actief in de politiek. Ik ben ook al een hele tijd actief in het Vlaamsnationalisme en vanaf het begin bij het Vlaams Blok. Ik heb dan ook eelt gekweekt op de meeste van mijn lichaamsdelen waardoor ik tegen een stootje kan. Ik heb ook een en ander meegemaakt. De ruiten van mijn woning zijn een drietal keer stukgegooid. Mijn kinderen werden daarbij wakker onder het glas. Ik ben op een avond ooit zelf serieus afgeranseld.

Francis Van den Eynde

Ik vertel dit niet om een soort martelaarssyndroom te kweken en zeker niet om medelijden op te wekken. Ik wil alleen zeggen dat ik tegen een en ander kan en een en ander gewoon ben. Bovendien beschouw ik deze personen - als ik het hen al kwalijk neem - niet als de hoofdverdachten in deze zaak omdat ik weet dat het vaak om jongeren gaat die opgehitst worden en die men wijs maakt dat de wereld wit/zwart is. Aan de ene kant heeft men het absoluut goede en aan de andere is er het absoluut kwade, dat onder meer door mij wordt vertegenwoordigd. Men lacht heel vaak met de ouderwetse westerns maar in de politiek gaat het er nog vaak op die manier aan toe. Ik beschouw de daders dan ook veeleer als de gemanipuleerde slachtoffers van heel die hetze dan als de hoofdverantwoordelijken.

Ik neem dit de hoofdverantwoordelijken, de ophitsers, wel kwalijk. Ik ben toevallig te weten gekomen dat een medewerker van uw kabinet zich onledig houdt - hopelijk in zijn vrije tijd - met een hetzecampagne tegen het Vlaams Blok, mijn partijgenoten-parlementsleden en mezelf. De betrokken medewerker heeft onder meer een illegaal bestand van personengegevens opgesteld. Men kan dit terugvinden op internet, het jongerenmedium bij uitstek. Het bestand draagt de naam "Belgische fascist". Over de zogenaamde Belgische fascist vindt men alle mogelijke informatie zoals hun woonplaats, hun familiebanden, de naam van de echtgenoten en kinderen, hun activiteiten in andere verenigingen en de naam en het adres van hun werkgever en de functie die ze bekleden. Ik geef slechts een voorbeeld. Als ik mijn eigen "fiche" opvraag, vind ik er niet alleen mijn naam, mijn privé-adres en de functies die ik bekleed maar ook de naam van mijn vrouw, die van mijn vroegere werkgever, het telefoonnummer waar ik 10 jaar geleden bereikbaar was en mijn functie.

Mijnheer de staatssecretaris, ik wens u erop attent te maken dat zo'n bestand volkomen illegaal is. Het kan worden gebruikt om goedgekeurde jongeren zo ver te krijgen aan gewelddadige acties deel te nemen. Ik heb tegen dit bestand van uw medewerker klacht ingediend bij de onderzoeksrechter te Gent. Het onderzoek is nog niet afgerond en is in handen van de computer crime unit van de GPP van Gent. Als ik goed ben ingelicht, is uw medewerker lid van uw partij. Dit moet een louter toeval zijn. Zoiets kan alleen bij minister Michel een rol spelen. De echtgenote van de medewerker was kandidaat op de kamerlijst van uw partij.

Mijnheer de staatssecretaris, ik beklemtoon dat het bestand duizenden namen bevat. Dit bestand is een manifeste inbreuk op de wet op de privacy.

Het bestand bevat eveneens uittreksels uit linkse tijdschriften zoals het AFF-blad "Verzet" van januari 1998 waarin - wellicht opnieuw toevallig - een artikel van een Antwerps ambtenaar staat. Het artikel schendt niet alleen

de wet op de privacy maar ook het beroepsgeheim. Tegen dit artikel werd klacht ingediend door een Vlaams Blok-mandataris. De provinciegouverneur heeft de betrokken ambtenaar die kabinetsmedewerker van het Antwerps schepencollege was, onmiddellijk ontslagen. Er werd een strafonderzoek uitgevoerd.

Ten derde vind ik wat men noemt de "AFF-fichebank", een illegaal bestand met gegevens over personen en hun politieke activiteit waarover de commissie voor de Bescherming van de Privacy heeft gezegd dat het manifest een overtreding van deze wet vormt.

Ten slotte is het nog interessant te vermelden dat de kabinetsmedewerker op het internet zijn persoonlijke pagina met foto's heeft en daarenboven een gans arsenaal aan vuurwapens uitstalt. De e-mail-berichten die hij geregeld naar andersdenkenden stuurt om ze te intimideren, dragen de veelzeggende hoofding "My madness", de website van de wapenfabrieken, waaronder FN in Herstal. Neem mij niet kwalijk, maar het verzet van Agalev tegen de wapenhandel komt daarmee in een toch bijzonder daglicht te staan.

Een aanwezige Franstalige collega van de meerderheid vindt dit blijkbaar normaal. Wij noteren dat de wapenmadness ook daar bestaat.

De man is blijkbaar niet in te tomen. Op 10 januari hielden in Antwerpen een 150-tal Vlaams Blok-sympathisanten rustig een toegelaten manifestatie. Terwijl ze naar een toespraak luisterden werden zij tot mijn verbazing, van achter een politiekordon gefotografeerd, niet alleen door persfotografen, maar ook door het betrokken kabinetslid van de staatssecretaris. Hij lijkt blijkbaar aan een soort achtervolgingswaan, maar dan in de omgekeerde zin. Hij heeft het heilige vuur en hij zal de duivel in Vlaanderen uitdrijven met alle middelen, waarschijnlijk vandaar zijn madness.

Mijnheer de staatssecretaris, ik wens u enkele vragen te stellen over dit toch wel bizarre gedrag. Bent u op de hoogte van die activiteiten en in het bijzonder van de activiteiten op het internet ?

Ten tweede, bent u op de hoogte van het lopende onderzoek bij onderzoeksrechter Bloch in Gent ? Meent u niet dat in het algemeen, maar zeker door leden van uw kabinet, de privacywet moet worden nageleefd ? Keurt u het aanbieden van een bestand van wapens goed ? Keurt u ook goed dat men zomaar op het internet een bestand opstelt van mensen die men dan betitelt als Belgische fascist en die uit een kaartenbak komen die dezelfde naam draagt ?

Welke maatregelen hebt u eventueel genomen om een en ander te doen ophouden ? Wat denkt u van het doorsturen van e-mailberichten van een van uw kabinets-

Francis Van den Eynde

medewerkers naar mensen waarvan hij weet dat ze politiek andersgezind zijn met die lijst van wapens met als hoofding "My madness" ? Bent u niet van mening dat hier sprake kan zijn van een bedreiging ?

Mijnheer de staatssecretaris, de man lijdt misschien aan een bepaalde vorm van madness. Het is misschien eerder ziekelijk, maar naar mijn bescheiden mening blijft het niettemin gevaarlijk.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, blijkbaar heeft een van mijn kabinetsmedewerkers pech, want zoals bleek uit een vraag van senator Ceder van enkele weken geleden die namens de eerste minister beantwoord werd door collega Daems, heeft deze medewerker een nauw familielid die zoon is van een Vlaams Blok-vooraanstaande. Dit blijkt te kloppen. Die zoon is bovendien al een paar keer voor de rechtbank is moeten komen onder beschuldiging van geweldpleging, maar dit terzijde. Hij zou ook schuldig bevonden zijn, maar dat doet niet zozeer terzake. Pech dus voor mijn medewerker.

Voor het overige moet ik zeggen dat de meeste van deze vragen al eens beantwoord zijn in de andere Kamer. Ik zal mezelf niet ontslaan van mijn plicht hierop nogmaals te antwoorden, maar ik wil toch vragen dat men zou afspreken niet overal dezelfde vragen te stellen en het werk misschien wat te verdelen.

Uit de eerste vraag maak ik op dat er een gerechtelijk onderzoek loopt naar dit beweerde illegale bestand, wat ook al in de vorige vraag ter sprake kwam. Het laatste wat een regeringslid mag doen is een mening geven over het al dan niet gegrond zijn van die gerechtelijke klacht. Dan zou ik me mengen in een gerechtelijk onderzoek. Daarover zou ik ongetwijfeld geïnterpelleerd worden. Het antwoord is dus dat ik daarover geen mening behoor te hebben. Voorzover er een gerechtelijk onderzoek is, zoals hier gesuggereerd wordt, zal dit zijn normale verloop kennen. Ik zal zeer zeker geen oordeel uitspreken over de feiten die in dat onderzoek worden behandeld.

Met respect voor de toch niet onbelangrijke scheiding der machten, denk ik dat het belangrijkste deel van de vraag beantwoord is. Ik ga toch even verder op enkele andere onderdelen.

Ben ik op de hoogte van die activiteiten ? Zeer ten dele. Zij spelen zich af in het privé-leven van een kabinetsmedewerker, maar sinds de vorige vraag heb ik me ermee bezig gehouden. Ik meen, en ik bevestig dat ook de eerste minister die mening is toegedaan, dat de privacywet nageleefd moet worden. Om volgende vragen te voorkomen, voeg ik eraan toe dat ik meen dat alle wetten nageleefd moeten worden, ook en zeker door kabinetsleden.

Over het versturen van ongevraagde e-mailberichten, waarover niet gezegd wordt dat dit het voorwerp van een gerechtelijk onderzoek uitmaakt, kan ik alleen zeggen dat ik niet op de hoogte ben van de juiste feiten. Op zich denk ik dat het verzenden van dergelijke e-mailberichten naar "andersdenkenden" mogelijk tijdverlies is, maar bij mijn weten is het niet strafbaar. De feiten zijn, zoals ze in de vraag omschreven worden en mondeling toegelicht worden, volgens mij niet op te vatten als bedreigingen. Ik vermoed dat ze bovendien gepaard gingen van de vermelding die op alle e-mails voorkomt die ik van mijn kabinetsmedewerkers ontving : "Alles wat ik graag doe is ofwel verboden, ofwel vervelend, ofwel word je er dik van". Ik veronderstel dat dit humoristisch bedoeld is, en bijgevolg dat de hele context van deze e-mails wat gerelativeerd mag en moet worden.

Men moet geen verwarring stichten tussen waanzin en humor.

Er zijn uiteraard mensen die weinig zin voor humor hebben maar dat is een vorm van waanzin waarover ik mij nu niet wil buigen. Zoals reeds door minister Daems namens de eerste minister werd bevestigd, heeft het kabinetslid op die datum niet gefotografeerd in mijn opdracht, noch in opdracht van enig ander regeringslid. Bijgevolg heeft de regering daarmee ook geen bedoelingen gehad. U stelde de vraag of het fotograferen in het openbaar van mensen die deelnemen aan een openbare meningsuiting laakbaar of strafbaar is. Bij mijn weten is het in elk geval niet strafbaar. Of het laakbaar is, hangt volgens mij af van de omstandigheden en vooral van hetgeen men met die foto's doet. Daarover ben ik niet ingelicht. Ongeacht het feit dat soms wordt signaleerd dat Vlaams Blok-leden dat wel eens doen - wat hier niet relevant is - kan dit wel degelijk in overeenstemming blijven met het recht op privacy. U had het over het verbod om taken van de ordediensten over te nemen. Daarvan begrijp ik de zin niet. Bij mijn weten is het fotograferen van mensen geen specifieke taak van de ordediensten.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb met aandacht naar uw antwoord geluisterd. Ik krijg haast medelijden met uw medewerker. Men zal toch maar pech hebben en een Vlaams Blokker in de familie hebben !

Zoals u zei, zijn de verhaaltjes die eraan worden vastgeknoopt inderdaad niet relevant. U verwees in uw antwoord naar de Senaat, maar het ging daar over een vraag en niet over een interpellatie. U gebruikt het klassieke advocatentruukje en zegt dat u niet wilt ingaan op een gerechtelijk onderzoek. U had het over de scheiding der machten. Ik betwist dat niet, maar daarover ging het niet. Het gaat om een kabinetsmedewerker. Aangezien u graag vergelijkingen maakt, zult u mij toestaan er ook een te maken. U weet ongetwijfeld dat de vrouw van

Francis Van den Eynde

Caesar niet verdacht mag zijn. Ook al is deze zaak op strafrechtelijk vlak nog niet uitgesproken past het mijn inziens niet dat een rechtstreeks medewerker van de regering op die manier aan politiek doet. U noemt dat humor. Men kan uiteraard alles humor noemen, ook wanneer men mensen, van wie men weet dat zij op politiek vlak aan de overzijde staan, afbeeldingen stuurt van wapens. Ik zou mij uw reactie willen voorstellen in de tegenovergestelde omstandigheden. U krijgt een e-mail van een of ander berucht Vlaams Blokker, met een afbeelding van wapens. Achteraf zou u dan zeggen dat dat humor is !

Mijnheer de staatssecretaris, u bent natuurlijk altijd lid geweest van een partij van het regime, die niet werd gecontroleerd door de politie en die altijd goed stond met het systeem in dit land.

U maakte het nooit mee dat mensen van uw partij, naar aanleiding van een openbare bijeenkomst, een na een door de politie werden gefotografeerd. Wij wel. Precies daarmee vergelijken wij het optreden van uw kabinets-medewerker, ook al gebeurde dat in zijn privé-leven. Voor ons is het een vorm van politiewerk en wij zijn gevoelig voor dergelijke aangelegenheden.

Hoe dan ook, misschien is het fotograferen van onze aanhangers ook een vorm van humor.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, de vergelijking die werd gemaakt met de vrouw van Cesar verbaast mij. Ik ben Cesar niet, laat staan dat mijn kabinetsmedewerker - die een man is - mijn vrouw zou zijn !

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Francis Van den Eynde en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Francis Van den Eynde

en het antwoord van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, verzoekt de regering er voortaan zorg voor te dragen dat hun kabinetsmedewerkers niet betrokken geraken bij politieke activiteiten die omstreken zijn en/of die tot gerechtelijke vervolgingen kunnen leiden."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Francis Van den Eynde et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Francis Van den Eynde

et la réponse du secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, invite le gouvernement à veiller désormais à ce que les collaborateurs de ses cabinets ministériels ne soient pas impliqués dans des activités politiques controversées et/ou susceptibles de donner lieu à des poursuites judiciaires."

Een eenvoudig motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, François-Xavier de Donnée, Tony Smets, Jean-Pierre Viseur, Patrick Lansens en Charles Janssens en mevrouw Kristien Grauwels.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, François-Xavier de Donnée, Tony Smets, Jean-Pierre Viseur, Patrick Lansens et Charles Janssens et Mme Kristien Grauwels.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- *De vergadering wordt geschorst om 14.55 uur.*

- *La séance est suspendue à 14.55 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 15.00 uur.*

- *La séance est reprise à 15.00 heures.*

De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

- *Voorzitter : de heer Tony Smets*

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De mondelinge vraag nr. 1298 van mevrouw Michèle Gilkinet wordt omgevormd tot een schriftelijke vraag en de mondelinge vraag nr. 1222 van de heer Gerolf Annemans wordt ingetrokken.

Interpellatie van de heer Yves Leterme tot de eerste minister over "de aanstelling van experts" (nr. 316)

Interpellation de M. Yves Leterme au premier ministre sur "la désignation d'experts" (n° 316)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, u merkt dat eens te meer de christen-democratische oppositie u geen tijd wil laten verliezen en bereid is om constructief mee te werken.

Yves Leterme

Deze interpellatie, die ik bondig en precies kan ontwikkelen, is geïnspireerd vanuit een van de meest belangrijke opdrachten van het Parlement, met name de begrotingsautoriteit en wat eruit voortvloeit, te weten de plicht om goed te controleren hoe belastinggeld wordt aangewend en na te gaan of de wetgeving terzake wordt toegepast.

Van bij het begin wens ik duidelijk te maken dat de CVP geenszins een probleem heeft met het aantrekken van externe expertise. Wij vinden zelfs dat het getuigt van een goede benadering van het beleid om zich, voor het nemen van een aantal beslissingen, te wenden tot andere deskundigen dan degenen die deel uitmaken van de ambtenarij.

De optelsom van de begrotingsartikelen die rechtstreeks aanleiding kunnen geven tot het structureel of niet-structureel inhuren van externe deskundigen - overeenkomstig het koninklijk besluit van mei 1999 of via dienstenovereenkomsten - en van de kredieten ingeschreven per kabinetsbegroting, resulteert jaarlijks in een bedrag van 230 tot 240 miljoen.

Enkele maanden geleden, mijnheer de eerste minister, toen u cijfers citeerde met betrekking tot de afslanking van de kabinetten, hield u nog geen rekening met de kabinetten van de regeringscommissarissen. Welnu, voormeld bedrag van 230 tot 240 miljoen stelt u in staat om - om het in welertermen uit te drukken - het gat dicht te rijden tussen de vroegere en de huidige bezetting van de kabinetten.

Het is mijn bedoeling, meer speciaal bij de aanvang van de legislatuur en gezien de vernieuwde werkwijze met experts, aan te zetten tot waakzaamheid omtrent het goede gebruik van de kredieten waarin werd voorzien.

Voor de collega's die het dossier niet optimaal volgen, wens ik het volgende uit te leggen. Er zijn twee manieren om externe experts in te huren. Dit kan gebeuren via het in augustus gewijzigd koninklijk besluit van mei 1999, dat vrij ver reikt wat de kabinetstoelagen betreft, waardoor interessante medewerkers kunnen worden gevonden. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de kabinetschef van de minister van Financiën en aan uw communicatiedeskundige. Dat is de weg om personen uit de privé-sector in te schakelen in het overheidsbeleid.

Op deze wijze kunnen dus mensen worden ingeschakeld in het overheidsbeleid. Ten gronde hebben wij daar eigenlijk geen bezwaren tegen. Persoonlijk denk ik wel dat het op een bepaald moment moeilijk kan worden om op het niveau van het kabinet een externe expert te hebben die een bepaald beleidsdomein volgt en die anderhalf tot twee keer zo veel verdient als degene die bij het ministerie zelf ambtelijk verantwoordelijk is voor het opvolgen en uitvoeren van dit beleid.

Ik kom dan tot de aanleiding voor mijn interpellatie. Ter voorbereiding heb ik gebruikgemaakt van het recht van parlementsleden om via het Rekenhof toezicht te houden op het viseren van ordonnanties. Ik heb vastgesteld dat er aan de Nederlandstalige kamer van het Rekenhof twee ordonnanties werden voorgelegd, waarvan één een tijd geleden, waarbij de wet op de overheidsopdrachten en een aantal andere reglementaire bepalingen volgens het verslag van de raadsheer niet correct werden opgevolgd. Het gaat niet om erg grote bedragen. Enerzijds ging het om een opdracht gegeven aan de rechtspersoon Finecma. Het kwam er toen op aan om vanuit het regeringscommissariaat met betrekking tot de dioxinecrisis financiële expertise in te huren, wellicht voor het uitstippelen van het beleid terzake en voor advies bij het tot stand komen van het ontwerp van dioxinewet, dat hier uiteindelijk werd goedgekeurd. Anderzijds ging het om een opdracht toebedeeld aan een onderdeel van de Hanssens-groep, een Gents bedrijf waarvan een dochter, de NV Executive Search International, uiteindelijk de opdracht kreeg toegewezen om op zoek te gaan naar een expert inzake het informatiseren van de overheid.

Ik heb nog een voetnoot die niet in de tekst van mijn interpellatieverzoek staat. Ik vraag mij namelijk af waarom er geen gebruik werd gemaakt van het begrotingsartikel bij de afdeling ministerie van Ambtenarenzaken. Hier werd specifiek voor het moderniseren en informatiseren van het openbaar ambt een vrij belangrijke allocatie voorzien. Wanneer men op zoek gaat naar een manager om de informatisering door te voeren, zou het mij logisch lijken dat men in eerste instantie de betaling voor het zoeken en a fortiori voor de manager zelf - de heer Verhulst als ik mij niet vergis - zou ordonnanceren onder het desbetreffende begrotingsartikel voor het ministerie van Ambtenarenzaken. Wij stellen echter vast dat dit blijkbaar aan krediet 11/19 van uw begroting werd aangerekend. Dit is echter een tussenvraag. Het is echter belangrijk om van bij het begin van de legislatuur waakzaam te zijn voor onregelmatigheden, wat misschien een nogal zware term is, voor het niet naleven van de wet op de overheidsopdrachten en voor het in betaling stellen van een aantal vorderingen waarvoor niet echt een geschreven document kon worden voorgelegd. Dit wijst toch op een zekere slordigheid. Dat werd ook opgemerkt in de brief die het Rekenhof tot u heeft gericht. Het ging hier zeker om het geval van Executive Search want in het geval van Finecma was er blijkbaar wel een document. Daar werden echter een aantal andere bepalingen niet nageleefd. Samengevat kreeg u dus twee brieven van het Rekenhof over deze dossiers. De Nederlandstalige kamer had geoordeeld, enkel omwille van het feit dat er prestaties waren geleverd, dat de betaling kon doorgaan. Zowel in het geval van Finecma als van Executive Search kreeg u een brief waarin u gewezen werd op het feit dat de toepasselijke wetgeving niet was nageleefd. De bedoeling was uiter-

Yves Leterme

aard dat dit in de toekomst niet meer zou gebeuren. Niet alleen op basis van de autoriteit maar ook van de controletaak van het Parlement wens ik van u te vernemen welk gevolg u hebt gegeven aan deze schrijven van het Rekenhof. Wat was precies de oorzaak van deze in sommen uitgedrukt kleine overtredingen? Welke lessen trekt u hieruit? Hoe zal in de toekomst worden vermeden dat manifeste onwettelijkheden nog voorkomen? Het Parlement heeft elk kabinet immers een vrij omvangrijk krediet toegekend om expertise in te huren via twee wegen, enerzijds het koninklijk besluit van mei 1999 en anderzijds de dienstenovereenkomsten.

Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat de heer Leterme een aantal dossiers verwacht. Dit was reeds af te leiden uit het artikel dat terzake is verschenen in De Standaard van 20 maart en een samenvatting is van de interpellatie van de heer Leterme. Hij verwacht de aanstelling van de ICT-manager met de expertencontracten die mijn kabinet kan toekennen. Ik verklaar me nader. De aanstelling van de ICT-manager van de federale overheid - de heer Verhulst - gebeurde door een headhuntersbureau Executive Search. In tegenstelling tot de bewering in De Standaard is er geen probleem. De ordonnanciering van de betaling werd zonder opmerkingen van het Rekenhof op 20 maart van een visum voorzien en goedgekeurd. Het betrof immers een gunningsprocedure met mededinging. Er waren geen opmerkingen.

Mijnheer Leterme, u verwacht deze zaak met een andere headhuntersopdracht van hetzelfde bureau die dateert van 26 oktober 1999 en ertoe strekte een adviseur-expert aan te stellen voor de modernisering van de federale ambtenarij op mijn kabinet. De gegadigde, de heer Luyten, was personeelschef van een niet-ongekend biermerk. Of vertrouwd zijn met de biersector een noodzaak is voor de modernisering van het openbaar ambt laat ik in het midden. Feit is dat de heer Luyten als personeelschef iets weet over de human resources-politiek die in een grote administratie moet worden gevoerd. Het is normaal dat de aanstelling wordt ingeschreven op de kredieten van mijn kabinet omdat de expert mijn adviseur is inzake de modernisering van het openbaar ambt. Dit verloopt in samenwerking met de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen. Ik heb minister Van den Bossche gevraagd me te helpen bij mijn zoektocht naar een geschikt adviseur voor mijn kabinet. De betrokkene moest uit de privé-sector komen en gespecialiseerd zijn in deze materie.

De ICT-manager Verhulst is zonder problemen aangesteld. Het Rekenhof heeft de ordonnanciering van de betaling zonder bemerkingen goedgekeurd. De heer Luyten is mijn adviseur op het kabinet. Hij werd eveneens aangeprezen door het headhuntersbureau. Omdat deze opdracht een geringere waarde heeft - een adviseur op

een kabinet is geen ICT-manager - was ze niet aan formele mededingingsregels gebonden. Ik wens de aanstelling van de adviseur op mijn kabinet te verantwoorden. Op 16 oktober 1999 heeft de regering beslist de federale administratie te hervormen. U kent de Copernicus-nota. Deze wordt op dit ogenblik in het kernkabinet besproken en zal wellicht vrijdag door de Ministerraad worden goedgekeurd. Op 27 oktober 1999 heeft het Rekenhof de vraag gesteld of er op een informele wijze consultatie van mogelijke kandidaten is geweest. We hebben het Rekenhof geantwoord dat de strakke timing - we moesten onmiddellijk van start gaan met het opstellen van de nota - een informeel beroep op de mededinging in de weg stond. Het Rekenhof heeft onze verantwoording aanvaard en zonder verdere bemerkingen de aanstelling van de adviseur geïmprimeerd.

De tweede opdracht betreft geen opdracht van het kabinet van de eerste minister.

Ik lees u de tekst van mijn directeur-generaal voor. U kent ongetwijfeld de heer Van Hemelryck van de kanselarij, want hij heeft connecties met uw partij. De tweede opdracht waarnaar u verwijst, deze van Finecma, betreft geen opdracht van het kabinet van de eerste minister, maar van de regeringscommissaris voor de dioxinecrisis. Het betreft namelijk een beperkte expertiseopdracht in het kader van de dioxinecrisis, waarbij een overeenkomst werd gesloten op 30 juli 1999 voor een dagprijs van 40 000 frank. Men had gedacht dat deze opdracht maar enkele dagen zou duren, maar uiteindelijk is die expertiseopdracht uitgelopen tot 7 dagen. De vermenigvuldiging van 7 dagen aan een dagprijs van 40 000 frank geeft een totaal van 280 000 frank. Op deze wijze werd de drempel van 200 000 frank met 80 000 frank overschreden, bedrag waarboven een informele raadpleging van de mededinging is vereist. De informele raadpleging is niet vereist onder een bedrag van 200 000 frank, maar wel erboven.

Niet door het sluiten van het contract, maar door de tijdsduur van het contract kwam men uiteindelijk aan een bedrag van 280 000 frank in plaats van de vooropgestelde 200 000 frank. Het Rekenhof heeft opgemerkt dat het bedrag van 200 000 frank werd overschreden. Het Rekenhof heeft evenwel de betalingen zonder verdere opmerkingen geïmprimeerd. Wij zullen er uiteraard in de toekomst rekening mee houden.

Ik geef toe dat er enige verwarring was gerezen, maar de heer Verhulst heeft er niets mee te maken. Het is met mededingingsregels gebeurd. Hij is dus een expert buiten het kabinet. De heer Verhulst is bij wijze van spreken de veertiende secretaris-generaal, maar dan specifiek voor de horizontale invoering van de informatica. Daarvoor is de gunningsprocedure normaal verlopen via het bureau van de heer Hanssens dat u hebt vernoemd.

Guy Verhofstadt

De andere persoon is de adviseur-expert op mijn kabinet en valt binnen de kabinetskredieten. Wegens de snelheid waarmee die aanwerving moest gebeuren, was er niet voldoende tijd om dit via de mededinging te laten verlopen. Ook hier is de betaling geïmagineerd door het Rekenhof.

Het derde geval heb ik u al uitgelegd, met name de zaak waarvan wij dachten dat ze slechts drie dagen zou duren en die uiteindelijk zeven dagen in beslag nam..

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de eerste minister, ik heb al een aantal maanden bewondering voor de manier waarop u probeert erin te slagen om de waarheid een klein beetje in een ander daglicht te stellen. U verwees daarstraks naar een zekere heer Van Hemelryck, die ik niet ken. Omdat u daar een zeker element van geloofwaardigheid haalt in het antwoord dat u hebt voorgelezen, verwijs ik u naar het verslag van de Nederlandse Kamer van het Rekenhof met betrekking tot de inbetalingstelling van de ordonnantie 34/99, ten laste van uw kabinetsbegroting, waar raadsheer Van Stapel, die u ongetwijfeld niet onbekend zal zijn, in het proces-verbaal van de Nederlandse Kamer van het Rekenhof opsomt welke wetsovertredingen er bij de totstandkoming van deze schuld lastens de Staat ten overstaan van Executive Search te pas komen.

Ik citeer de heer Van Stapel : "Uit het voorliggend dossier blijkt dat de voorschriften inzake overheidsopdrachten niet werden nageleefd.

Consultancy-opdrachten werden bij onderhandelingsprocedures verleend doch in strijd met artikel 17, enzovoort, werd bovendien niet voldaan aan de verplichting om in dat geval meerdere dienstverleners te raadplegen. Bovendien werd in strijd met een ander artikel het dringende karakter waarop beroep wordt gedaan in de nota's van de kabinetschef niet aangetoond. Er werd eveneens niet voldaan aan de formaliteiten opgelegd in het koninklijk besluit nr. 1 van 8 januari 1996, waar men vereist dat, voor het tot stand komen van een overeenkomst bij een opdracht vanuit de overheid, er minstens briefwisseling of een stuk zou zijn waaruit die overeenkomst blijkt."

De heer Van Stapel maakt deze opsomming en de Nederlandse Kamer verleent dan het visum. U zegt dat u hebt geantwoord, waarop het Rekenhof zonder opmerkingen het visum heeft verleend. Dit klopt niet. De Nederlands Kamer heeft bij de eerste bespreking van ordonnantie 34/99 geoordeeld dat, niettegenstaande het feit dat al deze wettelijke en reglementaire bepalingen waren overtreden, men toch zou viseren. Dit gebeurde na een lange bespreking omdat er toch een opdracht werd uitgevoerd. Er werd een bepaalde prestatie geleverd. Overeenkomstig een principe dat reeds lang in ons administratief recht ingebakken zit, heeft men recht op

betaling wanneer de prestatie geleverd is en de prestatieverlener te goeder trouw kon oordelen dat de overheid de desbetreffende wettelijke en reglementaire bepalingen had nageleefd. Er staat dus dat men na gedachtewisseling toch heeft geoordeeld om te viseren maar ook om de opmerkingen schriftelijk aan de eerste minister over te maken. Het is dus niet zo dat men zonder opmerkingen geïmagineerd heeft nadat het Rekenhof uw verklaringen had ontvangen. Het Rekenhof zelf, op voordracht van raadsheer Van Stapel, heeft een opsomming gedaan van allerlei belangrijke bepalingen van het administratief recht, met name het recht tot het verlenen van overheidsopdrachten, die u manifest niet hebt nageleefd. Het is niet zo dat hier sprake is van enig misverstand en onbegrip en dat het Hof zonder opmerkingen heeft geïmagineerd zoals u aangeeft. Ik vind dit een zwaarwichtig feit en niet enkel omdat dit is voorgevallen bij het begin van de legislatuur. Het is echter vervelend dat u hier ontkent dat er manifeste fouten zijn gebeurd. U wijst integendeel in de richting van de verwarring die er bestond tussen de heer Verhulst en de heer Luyten. Ik geef toe dat ik op het spoor van de heer Verhulst zat.

Ik wil hier ook nog een voetnoot bij plaatsen. Het gaat over de verloning van de headhunting en niet over de verloning van de heer Luyten of de heer Verhulst. De ordonnantie staat los van de verwarring tussen beide heren. In de persartikelen van 20 maart 2000, niet in De Standaard, stichtte men nog meer verwarring door de fotografische keuze bij het artikel. Wij vinden het belangrijk om bij het begin van de legislatuur de zaken duidelijk te stellen en onze opdracht als begrotingsautoriteit en controleorgaan ernstig te nemen. Wij leggen een gemoeteerde motie neer waarin wij ten eerste vragen de wet na te leven. Dat is het minste wat men van de regering en a fortiori van de eerste minister kan verwachten. Ten tweede is er het voorstel, en dat is een wenk, ik heb immers ook nog op het Rekenhof gewerkt, om de 11/19 uit te splitsen tussen enerzijds de kredieten, te gebruiken in het kader van het koninklijk besluit van mei 1999 en anderzijds de dienstenovereenkomsten zodat er twee basisallocaties zouden zijn. Zo kan verwarring vermeden worden.

Op het vlak van het gebruik van experts, waar het om 1 miljard Belgische frank over een volledige legislatuur gaat, kan het gat tussen het verschil in kabinetsmedewerkers zeer gemakkelijk gedicht worden. Zo kan men een grotere begrotingstransparantie aan de dag leggen.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, ik wil er nog kort iets aan toevoegen. Hetgeen ik heb gezegd, komt exact overeen met de mededeling van de directeur-generaal van de kanselarij. Ik lees het u letterlijk voor. Ik citeer : "Het Hof heeft zich in het betrokken

Guy Verhofstadt

geval de vraag gesteld of er op informele wijze, zoals de wet principieel vereist, consultatie van de verschillende, mogelijke kandidaten is geweest". Hierop antwoordde de heer van Hemelryck het volgende.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : U bent verantwoordelijk.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Hij heeft geantwoord. U zegt dat ik niet heb geantwoord. De heer Van Hemelryck zegt dat hij namens mij wel heeft geantwoord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik beweer niet dat u niet hebt geantwoord. Ik zeg dat men heeft geviseerd, zonder op uw antwoord te wachten.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Ik zeg u dat er is geantwoord. De strakke timing stond een ernstig, zij het in dit geval informeel beroep op de mededinging in de weg. Het Hof heeft de betaling zonder verdere opmerkingen geviseerd. Dat heeft de directeur-generaal mij laten weten.

Ik ben blij dat we al één misverstand uit de weg hebben geruimd. Het gaat niet over de heer Verhulst.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik blijf bij mijn standpunt dat het visum is verleend op het ogenblik dat het Hof kennis nam van de twee ordonnanties die in overtreding van wettelijke bepalingen aan het Hof werden voorgelegd. De antwoorden van de eerste minister, die ook verantwoordelijk is voor hetgeen de heer Van Hemelryck schrijft, doen niet terzake. Ze kunnen wellicht enkel dienen als signaal om het in de toekomst beter te doen.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Yves Leterme en Paul Tant en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Yves Leterme

en het antwoord van de eerste minister, vraagt de regering :

- bij de aanstelling van experts de voorschriften van de wet inzake overheidsopdrachten na te leven evenals de formaliteiten opgelegd door het koninklijk besluit nr. 1 van 8 januari 1996 te eerbiedigen;

- de bezoldigingen en toelagen aan enerzijds, de experts aangesteld op basis van artikel 6 van het koninklijk besluit van 4 mei 1999 en anderzijds, de experts die op basis van een dienstenovereenkomst verbonden zijn met het kabinet in de begroting uit te splitsen over twee basisallocaties;

- een grotere begrotingstransparantie te realiseren op het vlak van het gebruik van experts."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Yves Leterme et Paul Tant et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Yves Leterme

et la réponse du premier ministre, invite le gouvernement à :

- respecter, lors de la nomination d'experts, les dispositions de la loi sur les marchés publics ainsi que les formalités qu'impose l'arrêté royal n° 1 du 8 janvier 1996;

- scinder en deux allocations de base au budget les rémunérations et subventions attribuées aux experts nommés en vertu de l'article 6 de l'arrêté royal du 4 mai 1999, d'une part, et celles attribuées aux experts travaillant pour le cabinet sur la base d'un contrat de service, d'autre part.

- réaliser une plus grande transparence sur le plan budgétaire concernant le recours à des experts."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Patrick Lansens, François-Xavier de Donnée en André Frédéric en mevrouw Kristien Grauwels.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Patrick Lansens, François-Xavier de Donnée en André Frédéric et Mme Kristien Grauwels.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

- *Voorzitter : de heer Paul Tant*

Samengevoegde interpellaties van :

- mevrouw **Frieda Brepoels** tot de eerste minister over "de beslissing van de Ministerraad van 2 maart 2000 rond een grootschalige imago-campagne voor België" (nr. 298)

- de heer **Francis Van den Eynde** tot de eerste minister over "het voornemen van de regering een campagne te starten om het imago van België op te krikken" (nr. 325)

Interpellations jointes de :

- Mme **Frieda Brepoels** au premier ministre sur "la décision du Conseil des ministres du 2 mars 2000 de lancer une campagne de grande envergure visant à promouvoir l'image de la Belgique" (n° 298)

Yves Leterme

- M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "l'intention du gouvernement de lancer une campagne en vue d'améliorer l'image de la Belgique" (n° 325)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik had aan de premier graag een aantal vragen gesteld over een beslissing van de Ministerraad die ongeveer drie weken geleden genomen werd om een grootschalige campagne voor België op te zetten. Op dat ogenblik was ik toch enigszins verwonderd, alhoewel de afgelopen maanden verschillende ministers reeds onder een of andere bedekte uitspraak aankondiging hadden gedaan over het soort campagne dat zij graag gevoerd zouden zien. Door afgevaardigden van het bedrijfsleven werd ook al verwezen naar hun wens om een campagne rond België te organiseren.

Ik was toch wel verwonderd omdat stilaan iedereen er meer en meer van overtuigd geraakt dat België als zodanig een afgelopen zaak is. Deze regering lanceert een grootschalige imagocampagne voor België waaraan voorlopig een prijskaartje van 200 miljoen Belgische frank overheidsgeld hangt. Dit is toch zo volgens de mededeling die de Ministerraad hierover deed.

Het zou een ruime communicatie- en mediacampagne zijn die ondersteund zou worden door een Belgisch logo, begeleid zou worden door een politiek comité onder leiding van minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel en een begeleidingscomité onder leiding van ons aller prins Filip die België ook en vooral in het buitenland moet promoten.

Wij weten allemaal dat België reeds jaren worstelt met een imago probleem dat België vooral te danken heeft aan een opeenstapeling van gebeurtenissen en berichten. Ik moet het lijstje van politieke benoemingen, corruptieschandalen in de politiek en de magistratuur, oorlogen tussen de verschillende politiediensten, onverantwoordelijkheid in het leger, enzovoort, hier niet etaleren.

Het is dan ook mijn overtuiging en de overtuiging van mijn fractie dat geen enkele campagne België zal kunnen redden voor wie dat al zou willen. Het moet duidelijk zijn - en ik spreek vanuit Vlaanderen - dat Vlaanderen een politieke gemeenschap geworden is die een duidelijke plaats verworven heeft in Europa die België zeker niet meer nodig heeft. Sterker nog, België is een permanent struikelblok in een verder staatsvormingsproces.

Ik had aan de eerste minister dan ook een aantal concrete vragen willen stellen. Is er volgens de regering en de eerste minister sprake van een Belgisch imago ? Zo ja, kan u daar een definitie van geven of kan u zeggen wat dat imago op dit ogenblik is ?

Wat beoogt u met een nieuw of ander imago ? Met welk imago zal u in dat geval naar buiten treden ? Wat wil de regering bereiken met een beter imago ? Ik heb begrepen dat men zowel op het binnenland als het buitenland mikt. Zal de regering verder komen dan een aantal holle frasen of definities over die modelstaat België ?

In hoeverre zal er worden verwezen naar de dioxine-crisis ? Ik heb de indruk dat het een beetje daaruit ontstaan is. Heeft de regering er een idee van wat men in het buitenland over België weet ? Ik bedoel dit zowel in positieve als in negatieve zin. Heeft de regering hierover een voorbereidend marktonderzoek gedaan ?

Ik meen te hebben begrepen dat de dienst Buitenlandse Handel een tijd geleden een opdracht heeft gegeven aan professor Stevensen. Heeft die studie als uitgangspunt gediend voor deze campagne ? Zijn er reeds conclusies aan deze studie verbonden, bijvoorbeeld wat de definitie en de doelstellingen betreft ?

Ten derde, wil ik de premier vragen wat men bedoelt met een imagocampagne voor België ? Gaat men België als federale staatsstructuur promoten ? Ik denk dat het wat krampachtig vasthouden aan een Belgisch logo toch stilaan door de politieke feiten achterhaald raakt. Ik denk dat het meer tot verwarring kan leiden dan bijvoorbeeld het duidelijk overbrengen van Vlaanderen als regio in Europa. Wat bedoelt de regering met een politiek comité waarin alle uitvoerende politieke instanties vertegenwoordigd zijn ? Met andere woorden, hoe wordt dat politiek comité samengesteld ? Zijn de regeringen van de gewesten en gemeenschappen hierin betrokken ? Zo ja, hoe verlopen die contacten ?

Het begeleidingscomité onder leiding van de prins zou bestaan uit een aantal representatieve personaliteiten uit heel wat middens, ook culturele en sportieve. Ik vraag me af hoe men een Belgisch label kan claimen voor mensen uit culturele, sportieve en wetenschappelijke middens.

Ik wil de premier even verwijzen naar een artikel dat vandaag in de Standaard verscheen over het Belgisch paviljoen op de Expo 2000. Men zegt dat dit het zoveelste "verdriet van België" is. Blijkbaar slaagt men er ook hier niet in met iets representatiefs voor de dag te komen. De politieke structuur van België zou toch geen excuus mogen zijn voor een inspiratieloos concept. Een dergelijk initiatief zou misschien de mogelijkheid bieden om het land België op een ernstige manier voor te stellen, maar zelfs daarin slaagt men niet.

Ten vierde, wil ik het met u even hebben over de rol van de federale voorlichtingsdienst. Welke rol heeft die in deze campagne ? Ik heb in het regeerakkoord gelezen dat de regering de federale voorlichtingsdienst wil moderniseren. Zijn daarvoor al concrete plannen ? Is er een beleidsvisie vanuit de regering aan gekoppeld ? Ook daarover zou ik graag wat meer informatie willen.

Frieda Brepoels

Ten vijfde, wil ik graag weten wat de interferentie is met de opdracht van de heer Slangen als uw communicatieadviseur. Welk budget werd hem toevertrouwd? Past dat binnen deze campagne of speelt hij daarin als zodanig geen rol?

Ten zesde, heb ik een vraag over de rol van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel. Ik heb begrepen dat de regering hoopt op cofinanciering, of op sponsoring, om die 200 miljoen wat te verhogen. Treedt de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel hier mogelijk op als bijkomende sponsor? Of is de sponsoring alleen gepland via het bedrijfsleven? Welke eisen worden er dan gesteld? In februari werd in het infoblad van het VBO meer dan eens verwezen naar een mogelijke informatiecampagne. Men stelde dat de ondernemingen enkel bereid zouden zijn om bij te dragen tot concrete acties indien zij het nut ervan erkenden, maar tevens rechtstreeks betrokken zouden zijn bij de besluitvorming.

Ik wil graag weten of het VBO reeds positief beslist heeft om bij te dragen tot de campagne. Meer nog wil ik weten of het in de pers genoemde bedrag, 200 miljoen, de vrijwillige solidariteitsbijdrage is waarover sprake was in het kader van de dioxinecrisis om het dioxinefonds te stijven?

Dit lijkt mij belangrijk, omdat ik in dat verband begrepen had dat het VBO aan het bedrijfsleven meer in het algemeen wel een bijdrage wilde leveren, maar niet zozeer om de dioxinecrisis op te lossen en uitbetalingen te doen in het kader van schadevergoedingen, maar wel om het imago in het buitenland te versterken. Indien de bedrijven een bijdrage leveren, hoe worden die dan bij de uitwerking van die campagne betrokken?

Ten zevende, vernam ik graag of de campagne herleid wordt tot de promotie van de buitenlandse handel in het algemeen. Ik stel me daarbij vragen, vooral gezien de huidige gesprekken binnen de Costa en gezien ook uw persoonlijk engagement in dat verband. Is de communicatie van een Belgisch exportbeleid nog aan de orde en wat kan de toegevoegde waarde zijn die voortkomt uit die federale promotiecampagne?

Ik had het daarnet al even over de binnen- en de buitenlandse acties. Is er een verhouding in het budget binnenlands/buitenlands gebruik? Gaat het op binnenlands vlak - ik kan mij daar niet veel bij voorstellen - iets anders worden dan het verkopen van het eigen regeringsbeleid, van de zogenaamde actieve welvaartsstaat? In dat verband had ik graag geweten of de regering maatregelen zal nemen om partijpolitiek gebruik van de campagne te voorkomen in het kader van de verkiezingen die wij dit najaar in ons land hebben.

Misschien wordt de campagne straks aangewend in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de EU? Ik heb ook begrepen dat Euro 2000 een eerste aanzet zou

zijn voor deze campagne. Gaat u deze campagne als regering en als vertegenwoordiger plannen en vooraf ter advies voorleggen aan de Parlementaire controlecommissie van de verkiezingsuitgaven? Deze morgen vergaderden zij nog en ik denk dat hier toch wel een en ander over te zeggen valt.

Behoort de campagne, wat het buitenlandse deel betreft, tot de bevoegdheid van de minister van Buitenlandse Zaken of die van Buitenlandse Handel? Ik hoorde dat minister Michel voorzitter zou zijn van het politiek comité en men vooral veel aandacht wil besteden aan de imagoverbetering op het vlak van de buitenlandse handel. Dit is een pertinente vraag.

Tenslotte wil ik de minister nog enkele vragen stellen in verband met het totale budget van de campagne. We hoorden al van die 200 miljoen, het overheidsgegeven, maar zijn er ook sponsors of cofinanciers, of hoe men het ook mag noemen? Waaraan zal dat budget worden besteed? Hebt u al een zicht of dat alleen om advertenties zal gaan of ook om andere initiatieven? Welke doelgroepen zullen worden gevisieerd? Ik denk aan de buitenlandse media als grote invoerders of decision makers in het buitenland. Zal de regering misschien zelf een variatie in imago aanbieden naargelang het land, de regio of het werelddeel waarin men België beter wil promoten?

Ik las ook in de vakpers dat een bureau uit Brussel zou zijn gevraagd een logo voor de Belgische overheid te ontwerpen. Kunt u ons daarover iets meer vertellen? Kunt u ons dat tonen? In welke mate zal dit ingevoerd worden?

Mijnheer de voorzitter, ik heb nog heel wat vragen over dit onderwerp, maar ik zal het hierbij laten.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, de situatie werd reeds geschetst door de vorige spreker.

Het komt dus neer op een uitgave van 200 miljoen, plus een uitkering voor Prins Filip, plus een logo, plus een politiek comité onder leiding van minister Michel. Dit om het imago van België te promoten of op te krikken in het buitenland, althans als wij de informatie waarover wij beschikken mogen geloven.

Enerzijds, is 200 miljoen niet erg veel; het is amper 2,5 maal het jaarloon van de heer Slangen. Anderzijds, is 200 miljoen wel een smak geld en de vraag is of het nuttig is een dergelijk bedrag te spenderen.

Mijnheer de eerste minister, ik weet niet of België ooit een goed imago had in het buitenland. In elk geval, ons imago zal wellicht niet altijd goed zijn geweest. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de periode van de kolonisatie van Congo.

Francis Van den Eynde

Dat wij op dit ogenblik echter een slecht imago hebben in het buitenland, staat buiten kijf. Mevrouw Brepoels schetste daarnet al onze perikelen, van de zaak-Dutroux tot de dioxinecrisis, over het dossier-Dassault heen. Alle beginnen ze met een "D", behalve Augusta.

Misschien moet er wel iets worden gedaan. Alleen vraag ik mij af of het de moeite loont om zich daarvoor in te zetten. Om te beginnen, mijnheer de eerste minister, heb ik de indruk dat uw regering terzake niet erg ondernemend is. In dat verband denk ik aan de bokkensprongen van de minister van Buitenlandse Zaken in verband met Oostenrijk en aan al dat Jerommekesgedoe dat onze reputatie op internationaal vlak schaadt.

Volgens de Franstalige pers is onze reputatie vrij goed. Ik citeer een titel uit de Wall Street Journal van eind maart : "The Blok in the Dock, which Belgian party is the most undemocratic ?" In dat artikel staat onder meer te lezen en ik vertaal : "Wat de democratie betreft denkt de Belgische regering" - de regering, mijnheer de eerste minister - "dat deze democratie in overeenstemming is te brengen met het afpakken van de politieke rechten van de Belgen waarvan zij de mening als onsmakelijk beschouwt". Mocht u denken dat dit een eenzijdige benadering is, dan kan ik u zeggen dat in het Engelse blad The Economist van dezelfde periode, een portret werd gepubliceerd van Louis Michel, waarbij wordt gezegd, en ik citeer : "Hearing him, no listener could doubt the sincerity of his views. It is only the fairness and rightness of them that are open to question". Met andere woorden, men twijfelt zeer sterk aan de rechtvaardigheid en de eerlijkheid van zijn standpunten.

Welnu, mijnheer de eerste minister, precies omwille van onze kwalijke reputatie in het buitenland is de beste raad die ik u kan geven ons een tijdje bescheidener op te stellen en niet proberen lessen te geven in democratie aan om het even wie en om het even waar in de wereld.

Nogmaals, het loont waarschijnlijk niet de moeite, niet met uw logo en ook niet met prins Filip van België. Ik suggereer daarentegen het woordje België een stille dood te laten sterven en misschien te vervangen door de benamingen Vlaanderen en Wallonië. Als men het kunstmatige product België zou vervangen door deze traditionele namen zou dat veel gemakkelijker, een stuk goedkoper en voornamelijk efficiënter zijn.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, ik zal niet ingaan op de suggesties die hier zijn gedaan. Het gaat hier om het imago van België. Het is niet de bedoeling een kopie te maken van acties die door het ministerie van Buitenlandse Zaken en de BDBH worden opgezet. De reden dat wij gezegd hebben dat het goed zou zijn dat er een imagocampagne wordt gevoerd in de periode 2000-2002, is dat het na de negatieve berichtgeving in het verleden over diverse thema's in België,

nodig is het imago van ons land te verbeteren. Om te weten hoe het imago van ons land in het buitenland is, hebben wij een gedetailleerde bevraging laten uitvoeren via onze ambassades. Het imago van een land in een ander land is immers niet overal hetzelfde. Ik bedoel daarmee dat het imago van België in Duitsland anders is dan het imago van ons land in Italië. Het is onze bedoeling een campagne te voeren die loopt van eind april tot in 2002 en die na alle gebeurtenissen van de voorbije jaren, zoals de affaire-Dutroux en de dioxinecrisis, ons imago zou verbeteren.

Mevrouw Brepoels, de oorspronkelijke idee was gekoppeld aan de dioxinecrisis. Tijdens en onmiddellijk na deze crisis zeiden specialisten in de media dat het nodig was een imagocampagne te voeren om ze te overwinnen. Wij hebben dat onderzocht maar zijn tot de conclusie gekomen dat het niet zo'n goed idee was om een imagocampagne te voeren die was opgehangen aan de dioxinecrisis. Dat zou hebben betekend dat het negatieve aspect van de dioxinecrisis werd bestendigd in de maanden waarin de campagne zou hebben gelopen. Uiteindelijk hebben wij beslist om België als een land naar voren te brengen in het centrum van Europa, dat bestaat uit Brussel, Wallonië, Vlaanderen, de Vlaamse, de Franse en de Duitse Gemeenschap, als een kruispunt met verschillende gewesten en gemeenschappen, die ook de rijkdom van dit land uitmaken. Wij willen België naar voren brengen als Europa in het klein.

Wij willen België naar voren brengen als Europa in het klein, een soort Europa in laboratoriumvorm waar ook verschillende culturen, volkeren en talen samenleven. In het centrum van Europa moeten wij in staat zijn om de verschillen tussen die gemeenschappen en culturen te overbruggen en op een vreedzame manier samen te leven. Dat is onze bedoeling. Wij hebben niet de bedoeling om te stellen dat België goed is. Wij willen België tonen in zijn diversiteit, met de verschillende gewesten en gemeenschappen, talen, culturen en troeven waarover wij beschikken. Het is evident dat wij België in deze imagocampagne niet als een soort eenheidsstaat, terugkerend naar het verleden, willen projecteren maar wel als een modern federaal land dat beschikt over enorme economische en sociale troeven. Wij hebben niet alleen troeven op het vlak van human capital maar ook op het vlak van onze ligging en onze talen. Dat is een enorm voordeel, zeker in de eenentwintigste eeuw. Dat is de bedoeling van deze campagne die gebaseerd is op een voorstel dat werd goedgekeurd door de Ministerraad.

Mijnheer de voorzitter, als u het toestaat wil ik vrij gedetailleerd de verschillende onderdelen van de besissing van de Ministerraad met de interpellanten en u

Guy Verhofstadt

overlopen. Dat geldt zeker voor mevrouw Brepoels omdat zij concrete vragen heeft gesteld, terwijl de heer Van den Eynde veeleer algemene beschouwingen heeft gehouden. Zo kan ik zeer concreet op de gestelde vragen antwoorden.

Het regeerakkoord vormde natuurlijk de basis van de nota die werd goedgekeurd. U zult zich herinneren dat wij in het regeerakkoord hebben bepaald dat er lange en aangehouden campagnes zouden moeten worden gevoerd om buitenlandse markten terug te winnen en voornamelijk om het imago van ons land als een plaats waar het goed is om te leven en waar het goed is om te investeren te versterken. Die beeldvorming is het uitgangspunt van de nota. Gedurende jaren is die beeldvorming negatief geweest. Dat kan gerust worden omgekeerd door te wijzen op de veranderingen, hervormingen en positieve ontwikkelingen die zich in ons land aftekenen. In andere landen zullen we daarvoor de aangewezen invalshoek moeten vinden. De enquête via de ambassades heeft ons geleerd dat onze aanpak van land tot land zal moeten verschillen.

Wij willen ervoor zorgen dat België op een positieve manier wordt uitgedragen door de betrokkenheid van de imagodragers te verhogen. De doelgroepen die wij hebben zijn aan de ene kant imagodragers en aan de andere kant imago-ontvangers. De imagodragers zijn de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen. Ook de steden en gemeenten vormen een belangrijk deel van ons imago. Verder kunnen de politieke actoren hierin een rol spelen via onze delegatie in de EU, evenals het bedrijfsleven, de opiniemakers, de communicatieactoren, de organisatoren van events met een enorme internationale uitstraling en verder alle mensen die hier wonen. Ook de in België residierende buitenlanders behoren zeker tot de imagodragers.

Wat de imago-ontvangers betreft, trachten wij ons te richten tot een geselecteerde groep in het buitenland en uiteraard ook tot de Belgen die in het buitenland residenten. In eerste instantie gaat het om een selectie waarover ik u onmiddellijk iets meer kan zeggen.

De timing loopt normaal van april 2000 tot eind 2002. Het budget dat wij hebben vrijgemaakt is gemengd. 200 miljoen frank wordt ingebracht door samenwerking met het bedrijfsleven.

Het zou gemakkelijk zijn te kunnen zeggen: "Hier hebt u 200 miljoen frank en trek er uw plan mee!" Die 200 miljoen frank moet worden besteed aan concrete projecten die het imago moeten verbeteren. De overheid zorgt ook nog eens voor een bedrag van 200 miljoen frank. 100 miljoen frank komt van het programma 14414, basisallocatie 1238, zijnde de uitgaven van allerlei aard be-

stemd ter bevordering van het imago van België op het gebied van de internationale en commerciële betrekkingen. Deze uitgavenpost werd ingeschreven op de begroting voor het jaar 2000 die door het Parlement werd goedgekeurd.

De overige 100 miljoen frank zijn de middelen die nu reeds worden gebruikt voor een aantal internationale events. Ik denk onder meer aan de tentoonstelling in Hannover, Sidney 2000 en aan Euro 2000. Voor dit laatste evenement werd 30 miljoen frank uitgetrokken op de Ministerraad van 12 januari van dit jaar. Dit bedrag van 30 miljoen frank gaat vooral naar het maken van de brochure die aan alle supporters zal worden uitgedeeld, het onthaal aan de luchthaven en de stations, de aankleding van de stadions en de toegang tot de stadions en het oprichten van desks in de verschillende steden waar matches worden gespeeld. Op deze desks zullen de buitenlandse journalisten alle informatie over ons land kunnen verkrijgen. Ik denk bijvoorbeeld aan beelden over ons land. Ik kan me best indenken dat een journalist ook iets zal willen meegeven over het land waar het evenement plaatsvindt. Wij zullen hen deze informatie verstrekken.

70 miljoen frank komt van bijdragen die door de Lotto worden verstrekt naar aanleiding van onder meer Sidney 2000. 100 miljoen frank komt van het programma 14414, zijnde het specifieke programma over de imago-campagne die in de begroting werd ingeschreven. Voeg daarbij 200 miljoen frank projectmatige financiering van de particuliere sector en we komen in totaal op een bedrag van 400 miljoen frank waarover daarjuist werd gesproken.

Sta me toe te zeggen dat in heel dit programma een project niet werd opgenomen. Het gaat nochtans om een project dat van cruciaal belang is voor het imago van België, namelijk het oprichten van een internationaal perscentrum in het achterste gebouw van de Résidence Palace in de Europese wijk in Brussel. De plannen daarvan worden momenteel getekend door de Regie der Gebouwen. Het is de bedoeling dat de nodige ruimten tot stand komen die het centrale verzamelpunt moeten worden voor zowel Belgische als buitenlandse journalisten. Zoals u weet zijn er in België niet minder dan 800 geaccrediteerde buitenlandse journalisten, na Washington is dit het grootste aantal in heel de wereld. Wij hebben de beslissing genomen een IPC uit te bouwen. Dit gebeurt trouwens in nauw overleg met de journalistenverenigingen van zowel de binnenlandse - onder leiding van de heer Standaert - als de buitenlandse pers.

Hoe zal alles praktisch worden geregeld. Er gebeurt daarvoor een permanente "imagometing". Elk land heeft dit trouwens. Wij zijn een van de weinige landen die dit nog niet hadden. Het is trouwens niet het enige punt

Guy Verhofstadt

waarop we een achterstand hebben moeten vaststellen. Effecten van een imagocampagne kunnen pas worden ingeschat als ze permanent worden gemeten. Het departement Buitenlandse Zaken werkt momenteel aan een soort barometer die dan door de verschillende ambassades in de verschillende landen kan worden gehanteerd.

Dit is trouwens te situeren in een project dat nog tijdens een vorige regeerperiode werd gelanceerd, het project Agora. Op basis daarvan werken wij nu verder om daarvan een barometer te maken. Aan de hand van een aantal zeer concrete vaste vraagstellingen krijgen de diplomatieke diensten in het buitenland de mogelijkheid een barometer op te stellen. Wij denken tegen het einde van het jaar, dus als de imagocampagne al een tijd loopt, klaar te zijn om die barometer op onze diplomatieke posten in gebruik te kunnen nemen. Ook de federale voorlichtingsdienst wordt daarbij betrokken.

Wat omvat die goedgekeurde imagocampagne en hoe worden de middelen verdeeld? Dat was trouwens de vraag van mevrouw Brepoels. De campagne bestaat eigenlijk uit twee grote lijnen. De eerste is een PR-campagne, public relations dus. Dat is iets anders dan communicatie. Een PR-campagne is gericht op speciale evenementen. Daarvoor is 22,5% van het beschikbare budget bestemd. Grosso modo wordt dit gebruikt voor het organiseren van themaweken over België, de gewesten en gemeenschappen in het buitenland. Wij zullen het niet enkel over België hebben, maar ook over Vlaanderen met een enorme capaciteit, over Wallonië met ook capaciteiten, over Brussel, over de Franstalige en de Vlaamse gemeenschap. Het is dus de bedoeling themaweken te organiseren om België bekend te maken. Bezoeken en ontvangsten van bedrijfsleiders uit het buitenland maken ook deel uit van de PR-campagne, net als contacten met politieke actoren en met journalisten.

Om die PR-campagne te steunen werden inderdaad twee comités opgericht. Het eerste is het politiek comité en staat onder leiding van de minister van Buitenlandse Zaken. Het telt een twaalfstal leden en als u wilt kan ik u daar de lijst van geven. Ook de minister-presidenten van de Vlaamse Gemeenschap, van de Franse Gemeenschap, van de Duitstalige Gemeenschap, van het Waals Gewest, van het Brusselse Gewest maken daarvan deel uit. Het tweede comité is het begeleidingscomité. Het voorzitterschap hiervan zal worden aangeboden aan prins Filip. Hierin zitten niet alleen de personaliteiten die worden voorgedragen door het politiek comité: het gaat om mensen uit alle kringen, dus cultureel, sportief, economisch, sociaal en wetenschappelijk. Op basis van hun deskundigheid en van hun uitstraling kunnen zij hiervoor worden verkozen. Voornamelijk gebeurt dat dan op basis van de bijdrage die zij kunnen leveren, namelijk door ons te zeggen welke activiteiten kunnen worden opgezet. Wij hebben toch een aantal troeven in verschillende landen

door activiteiten die daar toch al een tijd bestaan. Ik heb de laatste tijd toch al wat landen van de EU bezocht, als Spanje en Italië. Wij hebben daar nu reeds initiatieven lopen die gerust als springplank voor verdere PR kunnen dienen. Er komt nog een permanent secretariaat voor deze comités en dat zal worden ondergebracht bij het ministerie van Buitenlandse Zaken. Dat is dus het eerste punt. 22,5% van het budget zal aan de PR-campagne worden besteed, vooral via themagerichte aanpak in het buitenland.

Het tweede deel van de campagne behelst de communicatie. Zelfs als wij daar 77,5% van 400 miljoen frank aan besteden, lijkt dat veel, maar op wereldniveau is dat nog niet zo heel veel. Er zal dus zeer gericht naar bepaalde opiniemakers moeten worden gewerkt. Ik geef een voorbeeld. Oorspronkelijk had iemand het idee gelanceerd om in veertig landen ter wereld, waar wij veel belangen hebben, veertig miljoen uit te geven voor een advertentiecampagne.

In grote landen zal men niet ver lopen met een advertentiecampagne van 40 miljoen frank. 40 miljoen vermenigvuldigd met 40 is 1,6 miljard frank. Dit is niet de manier waarop een land als België een communicatiecampagne kan opbouwen. De regering heeft beslist zeer gerichte acties te doen en opinionmakers in te schakelen die kunnen bijdragen tot economische investeringen en meewerken aan de culturele uitstraling van ons land.

Zes voorstellen zullen worden uitgewerkt. Een eerste voorstel heeft betrekking op een Belgisch logo. Dat is nodig voor Euro 2000. Het is onze bedoeling vanaf Euro 2000 overal hetzelfde logo van België te zien, ook op de wereldtentoonstelling in Hannover of op de Olympische Spelen in Sydney. U, politici, moet ik wellicht niet overtuigen van het belang van de continuïteit in logo's en communicatie. Op het ogenblik dat de Ministerraad het logo heeft goedgekeurd, zal ik het Parlement inlichten. Een van de logovoorstellen heeft betrekking op de internetrage. Is België gekend in de wereld? Hoe kan het meer en meer gekend worden? WWW is voor iedereen hetzelfde, maar.be is specifiek voor ons. We werken aan een modern logo dat in de toekomst nog moet kunnen worden gebruikt en niet voor één manifestatie mag dienen. Het moet een constante worden: België: knooppunt in Europa, ook in de nieuwe economie, in de nieuwe technologieën en in de toekomst. Ik herhaal dat ik het logo zal toelichten in dit Parlement.

Een tweede voorstel heeft betrekking op een internationale campagne via de Belgische ambassades en consulaten. Het is de bedoeling brochures en affiches te verspreiden op beurzen en in openbare gebouwen en een eenvormig, positief beeld op te hangen van ons land, onze gewesten en gemeenschappen, de regeringen en parlementen. Er is een soort beeldbank nodig van ons

Guy Verhofstadt

land in de vorm van folders, brochures en ander media-materiaal. Aan deze internationale campagnevoering via de ambassades en consulaten zal 7,5% van het beschikbare budget worden besteed.

Een derde voorstel zal een internationale media-campagne zijn over het imago van België en zijn verschillende entiteiten. Voor dit voorstel zal 30% van het budget worden uitgetrokken.

Dat betekent dus niet dat we in tientallen landen paginagrote advertenties in alle kranten en spots op alle televisiestations willen. Daar zou een volledig budget van een heel departement aan opgaan! We moeten ons dus richten tot de opinion makers en decision makers in de samenleving.

De ideeën die door de Ministerraad in aanmerking werden genomen, zijn de volgende: internationale campagnes op internationale zenders zoals CNN, TV5 en in tijdschriften van luchtvaartmaatschappijen die op Brussel vliegen. Dat kan een belangrijke informatiedrager zijn. Wij wensen ook een beperkte selectie in internationale opiniebladen en kranten en, specifiek gericht op decision makers in bedrijven, ook in de politieke pers in onze buurlanden. Zo zullen wij internationaal bij decision makers een enorme penetratie bekomen. Voor dit specifieke onderdeel zal 30%, een beperkt aantal middelen, worden aanbesteed.

Het vierde onderdeel van deze campagne gaat in dezelfde richting als een van de acties bij Euro 2000, meer bepaald de ontvangst- en doorgangscampagne in het binnenland. Ik bedoel hiermee dat signalisatie en imago-reclame zal worden gevoerd bij het binnenkomen van België, via de luchthaven, de grensovergangen en de belangrijkste spoorwegstations. Dit is een klein onderdeel en omvat slechts 5% van het beschikbare budget dat zal worden aanbesteed. Dit is dus het rechtstreeks vervolg op wat nu bij Euro 2000 in juni zal gebeuren.

Een vijfde belangrijk punt is de ondersteuning van belangrijke imagovormende

Belgische evenementen. Daar gaat 25% van het budget naartoe. Ik heb het hier over Euro 2000, Sidney, Hannover en grote binnenlandse evenementen. Het Internationaal Perscentrum heb ik reeds vernoemd en toegevoegd.

Ten slotte zou er ook 10% van het budget voor sensibilisatie en mobilisatie van de eigen bevolking worden gebruikt. Opiniemakers worden via aangepaste middelen aangewend. De bedoeling daarvan is de actie die we voeren in het buitenland ook onder de aandacht te brengen van de binnenlandse publieke opinie. De intentie is dus niet hier iemands gezicht op te plakken naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen, als dat uw vraag zou zijn.

We hoeden ons er wel voor door de commissie, belast met de controle op de uitgaven, te worden betrappt op een slinkse manier van campagne voeren.

We zorgen er dus voor dat het gaat over België, de instellingen en niet over de heer of mevrouw X of Y.

Er zijn mij echter nog een aantal bijkomende vragen gesteld, onder meer over de rol van het VBO. Ik heb u daarjuist gezegd dat het VBO bereid is tot projectmatige medewerking. In het kader daarvan kunnen we dus vragen om bepaalde projecten mee te financieren voor, bijvoorbeeld, 200 miljoen frank. Ze brengen dus niet alleen geld binnen waarmee wij eender wat mogen doen.

Men vroeg mij ook naar de rol van de heer Slangen. Hij is gewoon ex-medewerker op het kabinet voor alles wat communicatie betreft. Het is dus vanzelfsprekend dat hij meewerkt aan de totstandkoming hiervan, maar dan alleen als mijn adviseur. Het is evident dat hij noch een van zijn bureaus in aanmerking komt voor de uitvoering van die campagne. Dat is de basisregel hieromtrent.

Men heeft mij ook gevraagd naar de rol van de federale voorlichtingsdienst. Ik heb aangegeven waarbij de federale voorlichtingsdienst zal worden betrokken. Wij vragen ons af of de federale voorlichtingsdienst niet efficiënter en performanter moet worden gemaakt, in die zin dat wij de departementen formats ter beschikking moeten stellen over hoe de communicatie in de toekomst zal kunnen verlopen.

Mevrouw Brepoels, ik denk op de meeste van uw vragen een concreet antwoord te hebben gegeven.

De voorzitter: Mijnheer de eerste minister, u hebt zich enkele keren nadrukkelijk tot mij gericht. Ik zie dat de burgemeester van Brussel aanwezig is. Als men een promotiecampagne over Brussel voert, kan men bijvoorbeeld niet aan Manneken Pis voorbij.

Eerste minister Guy Verhofstadt: En evenmin aan de eieren van Kruishoutem. *(Gelach)*

Mevrouw Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ook het Atomium kan aan de lijst van Belgische symbolen worden toegevoegd. Wij hebben onlangs kunnen vaststellen welk belang aan die symbolen wordt gehecht.

Eerste minister Guy Verhofstadt: De heer Sauwens is de grootste verdediger van het Atomium geworden.

Mevrouw Frieda Brepoels (VU&ID): Toch niet het Atomium als Belgisch symbool.

Eerste minister Guy Verhofstadt: Dat heeft hij niet gespecificeerd.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de eerste minister, u hebt in uw gekende stijl heel uitdrukkelijk en gedetailleerd geantwoord op mijn vraag, meer bepaald wat de praktische aanpak betreft. U bent op die manier toch wel om de inhoudelijke bedenkingen heen gegaan. Ik denk niet dat u mij van die bedenkingen kunt verlossen.

Wij zullen vanuit het Parlement deze campagne zeker op de voet volgen. De eerste minister zegt dat in het regeerakkoord oorspronkelijk werd opgenomen dat een lange en aangehouden campagne zou worden gevoerd ter versterking van het imago van het land. Ik zal u uiteraard geen suggesties doen omdat ik er helemaal geen voorstander van ben. Ik kan mij toch moeilijk van de indruk ontdoen dat alles wat u hier vandaag uit de doeken doet, binnen dat budget mogelijk is.

Wij hebben ondertussen heel wat ervaring met communicatie- en pr-budgetten. In de pers verschenen ook een aantal uitspraken van deskundigen terzake. Ook zij zeggen dat een dergelijke campagne alleen zin heeft als men ze kan beschouwen als een onderdeel van een langetermijnstrategie, die op zijn minst over een periode van tien jaar moet worden volgehouden. Ik geef u die suggestie zeker niet.

Een professor die terzake onderzoek heeft verricht poneert de stelling dat, als men nu ziet welke interne politieke strijd er wordt geleverd om uiteindelijk die luttele 200 miljoen frank te mogen beheeren, men het risico loopt dat deze campagne voor oneigenlijke doelen zal worden gebruikt, bijvoorbeeld om politieke solonummertjes op te voeren. Dan moet ik er wellicht geen tekening bij maken dat het buitenland daar zeker niet de minste boodschap aan heeft. Zijn advies is om die 200 miljoen frank aan een goed doel te besteden, want dan is men van die problemen ook verlost.

Mijnheer de eerste minister, een ernstige internationale pr-campagne zal veel meer kosten. Ik kijk dan ook met spanning uit naar de begrotingswijzigingen.

Mij lijkt het werkelijk irreëel als ik u deze gedetailleerde voorstellen hoor opsommen. U had het daarstraks ook even over details in verband met internet, bijvoorbeeld het ".be". Het is u toch niet ontgaan dat wij er vanuit Vlaanderen al jaren mee bezig zijn om het ".vl" te bekomen ? Bij de communicatie via internet is het belangrijk dat men vanuit de verschillende taalgebieden in zijn eigen taal en cultuur kan communiceren. Daarom vind ik dat uw voorstel zeker geen meerwaarde oplevert. U hebt ten overvloede verklaard dat de gewesten en gemeenschappen zeker zouden worden betrokken via hun minister-president. Dat is geen garantie voor mij. Ik heb u gevraagd hoe die bij de zaak worden betrokken. Die contacten zouden via het politiek comité verlopen, maar ik vraag me toch af op welke manier een dergelijke

campagne inhoudelijk door de minister-president of zijn vertegenwoordiger kan worden begeleid. Ik heb er nog steeds veel bedenkingen bij. We zullen de zaak op de voet volgen. Ik betreur het dat u niet op de inhoudelijke elementen bent ingegaan. U heeft zich vooral beperkt tot de praktische organisatie.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik heb met aandacht naar uw antwoord geluisterd, ook al heb ik u geen vragen gesteld omdat ik de zaak niet ernstig neem. Uw antwoord verstevigt mijn oorspronkelijke indruk.

Als ik hoor wat u allemaal wilt doen met die 400 miljoen ! Dat is de vermenigvuldiging van het brood en de vis in de achttiende macht. U heeft het over Euro 2000, over vliegtuigen, over een wereldwijde affichering, over een langetermijncampagne, enzovoort.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Ik krijg schrik, mijnheer Van den Eynde.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Wij hebben permanent schrik. Ik kan niet geloven wat u hier als effect van uw investering aankondigt. Wij weten allemaal wat publiciteit kost. Uw verhaal lijkt mij een sprookje. Ik wil er iets aan toevoegen in verband met het verhaal over een Europees Centrum, dat er naar aanleiding van Euro 2000 zou komen. U hebt ons dat in deze commissie verteld naar aanleiding van mijn interpellatie over de aanstelling van de heer Slangen in uw kabinet. U zei toen dat u dat heeft gedaan om Europese instellingen zich hier te laten vestigen en om ze daarbij te helpen. Nu is het voor het voetbal.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Het IPC heb ik vermeld naar aanleiding van de interpellatie over de heer Slangen. Vandaag heb ik identiek hetzelfde als toen verteld over het Internationaal Perscentrum. Dat heeft niets met Euro 2000 te maken.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Het heeft toch met deze campagne te maken.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Het is er een onderdeel van.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Het was al gepland toen u de heer Slangen heeft aangeworven ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Natuurlijk. Maar het is niet bij hem alleen dat er goede ideeën ontstaan.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Hij zal toch af en toe goede ideeën hebben. Zij zijn daar bedreven in.

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Daar wil ik me niet over uitlaten.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Ten slotte, u zegt dat u gaat inspelen op opinion makers. U citeert onmiddellijk, als wapen voor de opinion makers, het logo waar we op wachten. Opinion makers gaan we benaderen met een logo. Opinion makers maken inderdaad een opinie, maar niet op basis van logo's. Zij maken opinies op basis van informatie en eigen bedenkingen.

Het is precies daar dat het probleem zit. Als u ons zegt dat u België als model in het buitenland gaat promoten, dan komt dat humoristisch over hoewel het misschien niet zo bedoeld is. Mocht u twijfelen aan het humoristische van uw woorden, dan zou ik u willen verwijzen naar een internationale verklaring van uw vice-eerste minister mevrouw Onkelinx ten overstaan van haar Franse en Portugese collega. Ik heb de verklaring teruggevonden in het dagblad *Le Soir* van 4 maart 2000, "Les chocolats belges, c'est pour nous un symbole de la démocratie". Komaan.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Francis Van den Eynde en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van mevrouw Frieda Brepoels en de heer Francis Van den Eynde

en het antwoord van de eerste minister, verzoekt de regering geen poging te doen om het imago van België in het buitenland op te krikken, wat toch niet kan lukken maar integendeel Vlaanderen en Wallonië de kans te geven zichzelf te promoten."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Francis Van den Eynde et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de Mme Frieda Brepoels et M. Francis Van den Eynde

et la réponse du premier ministre, invite le gouvernement à renoncer à essayer de redorer le blason de la Belgique à l'étranger, cette entreprise étant en tout état de cause vouée à l'échec, mais au contraire à permettre à la Flandre et à la Wallonie de se promouvoir elles-mêmes."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Tony Smets, François-Xavier de Donnéa en Charles Janssens en mevrouw Kristien Grauwels.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Tony Smets, François-Xavier de Donnéa et Charles Janssens et Mme Kristien Grauwels.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Mondelinge vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de eerste minister over "het statuut van de kabinetsarchieven" (nr. 1379)

Question orale de Mme Simonne Creyf au premier ministre sur "le statut des archives de cabinet" (n° 1379)

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik moet toegeven dat archieven minder passioneel zijn dan België promoten in het buitenland.

Mijnheer de eerste minister, tijdens de eerste maanden van uw regering hebben ministers Reynders en Verwilt hun ongenoegen geuit omdat ze dossiers van hun voorgangers die in bewaring werden gegeven in het Rijksarchief, niet mochten raadplegen.

Een paar dagen geleden is men daar in La Dernière Heure opnieuw op teruggekomen. minister Reynders heeft nogmaals gezegd dat zijn voorganger, de PSC'er Jean-Jacques Viseur hem enkel een klein dossier heeft overgemaakt. Hij zegt : "que ces documents ont été transférés aux archives fédérales du royaume, lui seul peut les y retirer". Daarmee verwijt hij zijn voorganger de dossiers aan het federaal archief te hebben overgemaakt, zodat niemand anders er nog toegang toe heeft.

Mijnheer de eerste minister, welk statuut hebben deze archieven ? Behoren zij tot het openbaar domein zodat zij onderworpen zijn aan de bepalingen van de archiefwet van 24 juni 1955 ? Dit is weliswaar een oude wet en ik heb al wetsvoorstellen ingediend om de archiefwet te wijzigen. Als ze deel uitmaken van het openbaar domein, zijn ze onderworpen aan de wet van 24 juni 1955 wat betreft neerlegging en openbaarheid van bestuurlijke documenten.

Als het daarentegen privé-archieven zijn, dan doet elke minister op het einde van de legislatuur met zijn kabinetsarchieven wat hij of zij wil. Men kan die vernietigen of afstaan aan het Rijksarchief of ergens anders onder de voorwaarden die door het burgerlijk wetboek voorzien zijn.

Mijnheer de voorzitter, dat is mijn vraag aan de eerste minister. Welk statuut hebben kabinetsarchieven ?

Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Mijnheer de voorzitter, sommige eenvoudige vragen krijgen vaak een complex antwoord. Hier is het antwoord inderdaad iets ingewikkelder dan anders. De kabinetsarchieven kunnen inderdaad niet onder eenzelfde noemer worden gevat. Iedere minister heeft op zijn kabinet dossiers naargelang het zijn functie betreft. Hij heeft dossiers als lid van de Minister-

Guy Verhofstadt

raad, evenals dossiers die niets met de Ministerraad te maken hebben en dossiers die betrekking hebben op technische aspecten van zijn bevoegdheid. Hij kan dossiers hebben als lid van zijn partijbestuur bijvoorbeeld of als lokale mandataris, evenals streekdossiers van de plaatselijke afdeling van zijn partij. Vaak kunnen er ook dossiers zijn van de minister als privé-persoon.

Deze archieven kunnen elk op zich een verschillende bestemming krijgen en in de huidige praktijk is het zo dat elke minister vrij over zijn archieven beschikt.

Sommige archieven behoren tot het openbaar domein, zodat ze onderworpen zijn aan de archiefwet van 24 juni 1995. Andere behoren tot de privé-sfeer van de minister. Archiven betreffende lopende dossiers zijn in ieder geval beschikbaar op de secretariaten-generaal van de betrokken departementen en kunnen daar steeds worden opgevraagd door de kabinetsmedewerkers van de nieuw in functie getreden ministers, zonder dat men daarbij eerst langs het rijksarchief moet omgaan. Ook de secretaris-generaal heeft deze dossiers.

We kunnen natuurlijk de vraag stellen of het wel noodzakelijk, of wenselijk is dat aan het einde van een regeerperiode de lopende dossiers van het kabinet verdwijnen. Het zou al een besparing zijn in tijd voor de nieuwe minister en de kabinetsmedewerkers indien ze direct toegang kregen. Alle lopende dossiers kunnen - ik zeg het nogmaals - bij de secretariaten-generaal van de betrokken departementen worden opgevraagd.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP): Mijnheer de eerste minister, uiteraard begrijp ik wel dat er op een kabinet dossiers van verschillende aard zijn, maar ik heb toch goed begrepen dat, wat de functionele werkdossiers betreft, de ministers eigenlijk kunnen doen wat ze willen. Ze behoren eigenlijk niet tot het openbare domein maar tot het privé-domein.

Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Een nota van een kabinetsmedewerker bijvoorbeeld, die in een dossier zit, behoort in feite tot het domein van de minister. Daarentegen zijn de stukken die hem officieel zijn overgezonden door de administratie om het dossier samen te stellen veeleer tot het publieke domein gaan behoren. Het hangt

ervan af wat de inhoud is. Er is een verschil tussen een nota van een kabinetschef en een nota van de administratie. Een nota van de administratie heeft meer het karakter van het publiek domein, terwijl een nota van een kabinetslid meer te maken heeft met de interne werking van het kabinet en meer tot het privé-archief moeten worden gerekend.

Een echt sluitende regeling als zodanig is er niet. Wat ik u voorlas is de praktijk zoals die door de Kanselarij-diensten van de eerste minister - die toch een grote ervaring heeft in deze aangelegenheid - wordt toegepast.

Ik ben steeds bereid om na te gaan of er geen bijkomende legislatieve regels in deze of gene zin moeten worden genomen. Het zou mij nuttig lijken om dit te doen. Het zou mij trouwens ook nuttig lijken om terzake tussen de verschillende partijen, over meerderheid en oppositie heen, overleg te plegen om te zien of we misschien geen initiatief op dat vlak moeten nemen zodoende dat daar in elk geval een duidelijke rond regeling zou ontstaan.

De **voorzitter**: Mevrouw Creyf zal van dit aanbod ongetwijfeld gebruik willen maken.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP): Ik wil daar het volgende aan toevoegen. Gezien de onduidelijkheid denk ik dat de heisa die de betrokken ministers hebben gemaakt in de pers, overbodig is. Als die archieven behoren tot het privé-domein en iedereen ermee kan doen wat hij wil, dan is de kritiek onterecht. In het andere geval, als ze behoren tot het openbare domein en men deponeert ze op het einde van de legislatuur bij het rijksarchief, dan klaagt men ten onterechte dat men ze niet meer kan inzien en dat alleen de indiener ze kan terugtrekken. Op dat moment zijn ze onderworpen aan de wet. Dat wou ik er nog aan toevoegen. De hetze errond is sowieso overdreven. Aan een duidelijke regeling wil ik wel meewerken.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.35 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.35 heures.*